

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 246

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, OCTOBER 17TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Coughlin in Ryan naj umolknela!

Baltimore, Mr., 16. oktobra. Eden najbolj vplivnih katoliških časopisov v Zedinjenih državah, The Catholic World, ki je uradno glasilo baltimorske nadškofije in baltimorskega nadškofa. Most Rev. Curleya, prinaša v svoji najnovejši izdaji uredniški članek, v katerem ostro obsoja politično aktivnost znanega radio pridigarja Rev. Charles A. Coughlina, kot tudi politično aktivnost rektorja katoliške univerze v Washingtonu, Right Rev. Ryana.

V uredniškem članku beremo sledeči značilni stavek: "Če bi oba spoštovana gospoda se umaknila za nekaj časa v kartuzijanski samostan, kjer menihi neprestano molčijo, tedaj smo prepričani, da bi s tem izkazala katoliški cerkvi veliko uslugo, zlasti pa tudi Zedinjenim državam."

Rt. Rev. Monsignor Ryan je rektor katoliške univerze v Washingtonu, in baltimorski nadškof Most Rev. James Curley je pa kancler iste univerze. Monsignor Ryan je v enem svojih govorov zadnji teden branil predsednika Roosevelta pred silovitimi napadi Rev. Charles Coughlina.

Uredniški članek v Catholic World piše med drugimi tudi to: "V Zedinjenih državah se nahaja preko 30,000 katoliških duhovnikov. Od teh posvečuje 29,998 svoje delo cerkvi in Bogu v nebesih..."

"Mi imamo danes dva politikarja izmed 30,000 katoliških duhovnikov v Zedinjenih državah. Eden je vodja v businessu, in to je Rev. Charles Coughlin iz Detroita, drugi je pa začel plavati v politiki šele pretekli teden, in sicer Rt. Rev. dr. John A. Ryan."

"Oba častita gospoda, katerih eden je vroč proti in drugi vroč za novi deal, nikakor ne služita niti Bogu niti naši deželi. Grenka šala bi bila, če bi trdili, da je eden ali drugi zastopnik katoliške cerkve..."

30,000 ljudi je ure in ure čakalo v dežju na prihod predsednika Roosevelta v Cleveland

Rekli so, da ga ne bo, toda je prišel vseno, namreč predsednik Roosevelt. Vlak, s katerim se je vozil je bil eno uro in deset minut kasan. Ko je predsednik vstopil iz Galiona, Ohio, proti Clevelandu, se je moral vlak skoro povsod ustavljati, ker so ljudje hoteli videti svojega voditelja.

Dež je padal na tisočglavo množico, ki se pa ni dala preplašiti. Tri ure je kakih 30,000 ljudi čakalo v dežju na E. 9th St. prostoru. Predsednik bi imel priti ob 5:30, toda je došel šele ob 6:40.

Malo pred prihodom predsednika je dež ponehal in na nebesnem svodu se je prikazala sijajna mavrica. Vsi ljudje so smatrali to kot dobro znamenje za izvolitev Roosevelta.

Precinkt A v 23. vardi

Največji volivni okraj v slovenski 23. vardi je precinkt "A." Ta precinkt obsega vsokolicno od vzhodne strani 55. ceste do zapadne strani 67. ceste, od jezera do St. Clair Ave. Volivna koča se nahaja nekoliko od vogala 61. ceste in St. Clair Ave. proti severu. V tem precinktu glasuje 90 odstotkov Slovencev. Ker se je za letošnje predsedniške volitve registriralo nenavadno visoko število volivcev v tem precinktu, je volivni odbor postavil tu dve volivni koči, ki se nahajata tesno ena poleg druge, tako da volivcem ne bo treba predolgo čakati za glasovnico.

Mihelich odoben

Demokratski klub 10. varde, kjer glasuje kakih 1500 naših Slovencev in bratov Hrvatov, je enoglasno odobril kandidaturu John L. Mihelicha za kongresmana v 20. okraju. Poleg Mihelicha je bil odoben tudi John Sulzmann za šerifa.

Radio program

Slovenski radio program se bo oddajal v nedeljo od 2.15 do 2.55 potom WJAY postaje. Pel bo Louis Grdina sledeče pesmi: 1. "Pastirček." 2. "Domovini." 3. "Venček narodnih pesmi." Igral bo Frank Sinti orkester.

Harrison prijel republikance za jezik

Cleveland. — Marvin Harrison, načelnik odbora za ponovno izvolitev predsednika Roosevelta, je včeraj odgovoril gov. Landonu, ki je v enem svojih govorov trdil, da je bil relif — pravi škandal. Harrison je potom radia sinoči izjavil, da sta bila dva glavna faktorja pri upravi relifa v Clevelandu — župan Burton in načelnik republikanske stranke Daniel Morgan. Ta dva sta imela prvo besedo pri relifu. In oba morata sedaj priti na dan in povedati, če je bila uprava relifa v resnici škandal, kot je to izjavil gov. Landon. Ako se izjavita, da je bila uprava relifa dobra in poštena, tedaj je lažnik — gov. Alf Landon. Harrison je tudi povedal, da je šel župan Burton 17krat v Washington, da prosi Roosevelta za relif, in sedaj očita Burton Rooseveltu, da je diktator, potem ko je Burton dobil od Roosevelta vse, kar je prosil!

Belgija je povečala armado. Nekdanji zavezniki v prepiru

Paris, 16. oktobra. Francija je doživela včeraj resen diplomatski poraz, a Nemčija pa veliko zmago, ko je Belgija, ki je ključ do zapadne Evrope, naznanila, da se bo izločila in hodila v nadalje svoja lastna pota.

Belgija je obenem naznanila, da bo ostala nevtralna v katerikoli vojni. S tem je postal diplomatski položaj v Evropi še bolj zapleten, kajti Francija je vselej z gotovostjo računala na pomoč Belgije, v slučaju napada od strani Nemčije.

Posledica bo, da bo Francija prisiljena potrošiti stotine in stotine milijonov za nadaljne utrdbे ob nemški meji in v bližini Belgije. Na Belgijo se Francija v bodoče več ne more zanašati, kot je izjavil mladostni belgijski kralj.

Francija postaja vedno bolj izolirana. Že Poljska je odrekla pomoč in tudi na balkanske države se Francija ne more več zanašati. Medtem pa pridobiva tla Nemčija, ki ustvarja nove pogodbe s posameznimi državami. Nekdanji zavezniki so v polnem sporu medsebojno, kar se tiče vojaških alianc.

Tudi je očitno, da bodo zmagali španski uporniki in tako bo rdeča Francija zopet dobila nevarnega tekmeča ob svoji meji. Ugled Francije v Evropi, ki je imela dolgo časa prvo besedo, je močno zatemnel.

Posteni najditelj

Walter Ryglevicz je čistilec v neki večji trgovini v mestu. Ko je sinoči pometal je dobil na tleh robec in v njem \$245.00. Lahko bi pobral in spravil in nihče ne bi vedel, toda Ryglevicz je šel in izročil denar v uradu kompanije, ki je tudi kmalu našla žensko, ki je zgubila denar. Dotična ženska je bila tako vesela, da je podarila čistilcu \$50.00.

Vreme

Henry Ford svetuje državljanem, da izvolijo Landonu in se iznebijo brezposelne zavarovalnice in starostne pokojnine. In v letu 1932 je svetoval, da izvolimo Hooverja ter obdržimo prohibicijo. Poleg tega se je pa Ford pozabil registrirati in ne bo mogel voliti!

VRNITE CANKARJEVO SOHO!

Tem potom se javno pozivlje one, ki so odnesli soho pisatelja Ivana Cankarja, da jo nemudoma vrnejo nazaj! Da to store, jim damo časa en teden. Ako se kipa v teku tega časa ne dobi nazaj, se bo dalo napraviti novo soho, popolnoma enako prejšnji. Obenem se bo pa še vedno nadaljevalo z iskanjem ukradenih sohe in se bo skušalo izslediti zločinca. Če se bo kdaj ukradeno soho zasledilo, se jo bo takoj zaplenilo. Krivci pa bodo dobili zaslužen kaznen. Jugoslovanski kulturni vrt bo brez pardona zahteval soho nazaj. In le v slučaju, če se dobi ukradeno soho nazaj, se bo prenehalo z iskanjem zločincev, drugače pa ne.

Torej ako imajo krivci kaj slovenske čute v sebi in res vsaj še malo kulture, naj vrnejo Cankarjevo soho nazaj. Prej ali slej se jim bo prišlo na sled in tedaj bodo čutili posledice.

Za Jugoslovanski kulturni vrt: JOŽE GRDINA, tajnik.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V rudniku v Mullan, Idaho, je bilo v noči med 5. in 6. oktobrom ubitih deset rudarjev. Med ubitimi je tudi naš rojak Andrej Keše. Zelenjava vrv vzpenjače se je turgala in je vzpenjača padla na dno šahta.

V Milwaukee je umrla za pljučnico Ana Kostanjevec, žena gostilničarja Antona Kostanjevca, stara 45 let in rojena v Stogovcu pri Novem mestu. Poleg moža zapušta dva sinova, brata in sestro.

Poznani Edward J. Nemanič iz Joliet je v Milwaukee odprl slovenski pogrebni zavod.

V Pueblo, Colo., je preminul rojak Louis Barich. Zjutraj se je podal na delo, toda domov so ga prinesli mrtvega. Ranjki je bil doma iz vasi Čatež, fara Struge. Star je bil 58 let. Zapušta soprogo in 10 odraslih otrok.

Ostra kazn

Moskva, 16. oktobra. — V Leningradu je bilo obsojeno neko 19 let staro dekle, po imenu Peresova, ker je ukradla v neki prodajalni en par — hlače, katere je bila namenjena prodati, ker je bila lačna. Sovjetska sodnija ji je prisodila 10 let ječe. Dekle, ki je hči nekega kmetarja je bilo zaposleno v tovarniškem restavrantu. Ruske mestne sodnije so vselej strožje napram kmetom kot delavcem.

Napad z nožem

Policija je prijela nekega Curfew Binnu, 1642 St. Clair Ave. Obdolžila ga je, da je napadel z nožem rokaja Jakoba Gregoriča, ki stanuje na 6005 Superior Ave. Gregorič se nahaja v opalnem položaju v mestni bolnici. Napad je sledil prepiru na cesti na Hamilton Ave. in 30. cesti preteklo nedeljo.

Lepa prireditve pri fari sv. Kristine

V nedeljo 18. oktobra bodo imeli pri fari sv. Kristine sijaen koncert, katerega priredi cerkveni pevski zbor župnije. Nastopil bo moški in ženski zbor, dueti, solisti in kvarteti. Vsa prireditve je v korist za nabavo novih orgel pri fari sv. Kristine. Ta slovenska župnija pod modrim vodstvom Rev. Bombacha zadnja leta lepo napreduje, vendar je pri cerkvi potrebno še marsikaj, kar bo povečalo veličastnost službe božje in napredek fare. Farani sv. Kristine so od nekdaj poznani kot jako požrtvovalni župljani, in gotovo bodo prihiti tudi v nedeljo na izredno lepi koncert. Zbori in kvarteti ter solisti bodo zapeli kakih 20 večinoma slovenskih pevskih točk. Kakih pet najboljših angleških pesmi je tudi na programu, torej bo dovolj užitka za stare in mlade. Vsi farani in prijatelji so prijazno vabljeni.

Francija je prepričana, da pride v Evropi skoro do vojne

Paris, 16. oktobra. Vsa Francija je vznemirjena radi govora, ki ga je imel belgijski kralj v Bruslju, in v katerem je odgovoril na vprašanje, da je Francija napadena.

Francoska vlada dolži Belgijo, da se je izneverila Franciji in da išče Belgija sedaj druge zavezničke. Obenem se Francija boji, da bodo Belgiji sledile tudi druge države, ki se bodo iznebile raznih pogodb za vojaško pomoč v slučaju vojne.

Francoska vlada čuti, da je Francija zadnje tedne postala skoro izolirana. Anglija je negotova zaveznica, Francija smrtna sovražnica, Belgija se je odpovedala, Italija kot fašistovska čežala nasprotuje Franciji, Švica je absolutno nevtralna, Poljska se nagiblje k Nemčiji in prijateljstvo balkanskih držav se je ohladilo.

Položaj je danes sledeč: Ako je Rusija napadena od Nemčije, je Francija obvezana poslati svojo armado na pomoč. Ako je Francija napadena, morajo Rusi napasti Nemčijo. Temu se je hotela izogniti Belgija in je stopila iz francoske zveze. Mnogi evropski diplomati trdijo, da ne bo dolgo, ko bo vzplamtel v Evropi.

Cene plina

Danes se je začela konferenca med uradniki The East Ohio Gas Co., ki dobiva plin za mesto Cleveland in med člani utilitnega odseka mestne zbornice. Namen konference je dognati, če se plinski družbi podeli nova pravica dobavljati plin za Cleveland in za koliko se morajo znižati cene plinu, predno mesto podeli tako pravico plinski družbi.

Fant z nožem

Policija je sinoči iskala nekega mladega fanta, ki je napadal ženske na cesti s tem, da se jim je približal od zadaj in jim z nožem razparal obleko. Na ta način je napadel tri ženske in eno pri tem tako ranil, da je morala v bolnišnici iskati pomoči. Tekstilni delavci v vzhodnih tovarnah zahtevajo 20 odstotkov zvišano plačo.

Mnenje Amerikancev o Sweeneyu

Cleveland. The Cleveland Plain Dealer, najbolj vplivni angleški dnevnik v Clevelandu, prinaša včeraj uredniški članek, v katerem razpravlja glede neznesnega političnega položaja, ki obstoji v Clevelandu v 20. kongresnem okraju, katerega zastopa sedaj kongresman Martin L. Sweeney.

O tem perfidnem kongresmanu se uredništvo "Plain Dealerja" izjavlja sledeče: "Položaj v 20. distriktu je skrajno težaven za volivce, ki bi radi imeli v kongresu moža z vplivom, ki je spoštovan od svojih kolegov, moža, v katerega se stavi lahko zaupanje, da ima stalen značaj in ki ne bo ob vsaki priložnosti začel bogati za napačnimi bogovi."

"Mi smo že dolgo časa smatrali Mr. Sweeneyja kot nepovoljnega zastopnika 20. kongresnega okraja. Njegova demagogična nagrenja povzročajo, da je nezanesljiv zastopnik v Washingtonu. Samo dejstvo, da sedaj, potem ko je bil od demokratov izvoljen za kongresnega kandidata, podpira Lemketa, in dejstvo, da imenuje predsednika Zed. držav "lažnika" in "zavijalca," daje demokratom v roke palico, s katero lahko merijo značaj Sweeneyja..."

Naj pripomnimo, da kandidira v 20. distriktu odlični odvetnik in naš rojak Mr. John L. Mihelich, ki je odoben od demokratske organizacije in ki je iskren pristaš Roosevelta. Za Mihelicha boste volili lahko na ta način, da naredite križ v krogu pod petelinom, ki je znak demokratske stranke na glasovnici.

Potem poiščite na glasovnici v isti koloni ime Martin L. Sweeney in prekrižajte to ime, nakar poiščite ime John L. Mihelich in naredite križ pred tem imenom. S tem boste poplačali Sweeneyja za njegove besede, ko je nazval predsednika lažnikom, obenem pa boste pomagali izvoliti v kongres poštenega in iskrenega prijatelja predsednika — John L. Mihelicha.

Witt govori

Znani vitriolni demokratski gromovnik v Clevelandu Peter Witt bo imel v nedeljo značilen političen govor v glasbeni dvorani mestnega auditorija. Witt ni govoričar že od leta 1932, ker je zadnja leta bolehal. Včeraj je povedal, da si je izbral za predmet svojega govora sledeče: napadel bo "komedijo," ki jo počene mestna zbornica z družbo cestne železnice glede znižane vznošine, napadel bo bivšega župana Davisa in sedanjega župana Burtona. Pretipal bo kosti direktorju Nessu in njegovi preskavi glede grafta pri policiji, orisal in omalovalil bo Rev. Coughlina, dr. Townsenda, Hearsta in Veliko jezersko razstavo, Kukulksarje, Legijo črne roke, itd. itd. Njegov govor bo trajal dve uri. Vstopnina je \$1 in 50c.

Taki so!

Charles Bowley, ki je streljač v Hollenden hotelu že 23 let, je imel ta teden "čast" streči republikanskemu predsedniškemu kandidatu Landonu, ko se je mudil v hotelu tekom svojega obiska v Clevelandu. Bowley je povedal, da je bil Landon sicer zelo prijazen z njim, toda Landon mora biti strahovito skop, kajti dal ni — nobene napitnine. Bowley je v hotelu Hollenden stregel že predsedniku Woodrow Wilsonu, Hardingu, Coolidgeu, francoskemu maršalu Fochu, Lloyd Georgu, vrhovnemu sodniku Hughesu in drugim odličnjakom. O vseh se je izjavil, da so precej skopuški glede napitnine, toda da bi kdo ničesar ne dal, tega Bowley še ne pomni. Landon spada k tem. "Največ napitnine dobim od malih trgovcev in rokodelcev," je izjavil Bowley. "Bolj je visoka oseba, manj se briga za napitnino!"

Pozdravi

Dobro poznana godca na harmonike, Germ brata, pošiljata pozdrave iz Detroita vsem prijateljem in znancem, ki so ju obiskali na Veliki jezerski razstavi v Ljubljani. Pravita, da bosta obiskala tudi Kanado, predno se vrneta v Cleveland.

V Shaker Heights

Mestna zbornica v Shaker Heights je prepovedala mladim fantom in dekletom pod 18. letom, da bi vozili avtomobile. Najbrž se mestna zbornica zaveda, da taki fantiči še ne bodo kmalu volili, pa niso hoteli ugoditi njih prošnji.

Srebrna poroka

Preteklo nedeljo sta v krogu svoje družine praznovala Mr. in Mrs. Louis Fink iz Hecker Ave. srebrno poroko. Iskrene čestitke vzornemu paru in na mnoga leta zdravja!

Sinko dospel

Vile rojenice so prinesle Mr. in Mrs. Louis Strnad ml. krepkega fantka. Mati in dete se nahajata v St. Luke's bolnici in je vse zdravo. Iskrene čestitke!

“AMERIŠKA DOMOVINA”

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 246, Sat., Oct. 17, 1936.

Nekatere častne izjeme

Mnogi veletrgovci, industrijalci in vebankirji kričijo tekom predsedniške kampanje, češ da kar je predsednik Roosevelt stari tekom zadnjih treh let, je bilo na škodo slehernega businessa v Ameriki.

Zlasti skušajo veleindustriji, ki zaposlujejo mnogo delavcev, begati svoje uslužbenke, rekoč, da bodo radi Roosevelta primorani zapreti svoje delavnice. Vse to kričanje je seveda navadna bedarija, in najbolj inteligentni izmed kričavcev sami to dobro znajo. Oni le želijo, da ne bodo omejeni v izkoriščevanju mase.

Otdod izkira ves njih boj proti predsedniku Rooseveltu. Udarjeni so pa s slepoto, kajti oni nikakor ne premislijo, da neomejeno izkoriščevanje nas ne bo samo prineslo nazaj v ono zlo, iz katerega se sedaj izkopavamo pod vodstvom Roosevelta, pač pa bo to zlo postalo še mnogo hujše.

Toda, hvala Bogu, imamo tudi častne izjeme med zastopniki veleindustrije in financ. Taka častna izjema n. pr. je med drugimi član upravnega sveta Security National banke v Kansas City, Mr. Breidenthal. Ta banka se nahaja v državi, iz katere prihaja republikanski predsedniški kandidat, in je torej dvakrat tako zanimivo izvedeti, kaj pove bankir dotične države.

Br. Breidenthal je izjavil, da visoko ceni, kar je storil predsednik Roosevelt za ameriški narod. Ravno v državi Kansas je videl, kako je predsednik s trdnjo roko odpravil gospodarske probleme, ki so mučili poljedelske pokrajine že od svetovne vojne naprej.

Že dolgo vrsto let so farmarji trpeli od razdirajočih podnožnih poljedelskih cen, s katerimi farmar nikakor ni mogel uspevati. Radi ogromnega prizadevanja od strani Roosevelta za oživiljenje poljedelstva, smo danes, trdi Mr. Breidenthal, mnogo bližji finančni in gospodarski odrešitvi.

Ključ do sedanjega gospodarskega izboljšanja so one modre bančne postavbe, vzakonjene pod Rooseveltovo administracijo, da se popravijo zlorabe preteklosti in da se ustvari varnost vlagateljev potem zavarovanja njihovih bančnih vlog, kar bi republikanci radi odpravili.

Drugi govornik je Mr. Regnery, predsednik tvrdke Western Shade Cloth Co. v Chicagu. Izjavil je, da najboljša pohvala Rooseveltove uprave je naglašanje dejstva, da povprečni industrijalec ni danes preobremenjen s skrbmi, kakor je bil v letu 1932. Nasprotno, industrijalec se danes čudi, kako naj premaga naraščajoča naročila, kako naj razširi svoje podjetje in kaj naj stori, da zadosti vedno večjemu povpraševanju po blagu. Ali si more industrijalec si želeči še kaj več, vprašuje Mr. Regnery.

Tretji zagovornik je poznani veletrgovec Edward Filene iz Bostona. Mr. Filene pravi, da se bo morda komu čudno zdelo, kako more on kot "hard-boiled businessman" zagovarjati politiko Roosevelta. Na to odgovarja Mr. Filene sledeče:

"Ravno za to, ker sem 'hard-boiled businessman.' Nekateri zastopniki veleindustrije nazivljejo novi deal revolucionarnim. Toda kdor se spominja kakšno je bilo stanje dežele leta 1932, mora priznati, da je novi deal rešil deželo pred revolucijo. In noben pameten businessman, pravi Mr. Filene, ne bo odpustil dobrega upravitelja od dela, pod katerim upraviteljem se je povzpelo podjetje od bankrota do uspeha. Nihče ne bo dal službe kakemu neznanu, ki obeta, da bo znižal skupni znesek stroškov, ne da bi imel kake garancije za to.

Tako govorijo najboljši ameriški industrijalci in veletrgovci, ki imajo za seboj bogate skušnje ne v izkoriščanju delavcev, pač pa v pametnem vodstvu svojih podjetij. Kritiki Roosevelta pozabljajo, da je bil on tisti, ki jih je spravil na pot napredka in blagostanja. Pred štirimi leti so v strahu trepetali, sedaj pa, ko so na boljšem, jim raste greben. Lakomnost je slab svetovalec.

Sirna masa Amerikancev, ki zna misliti, se ne bo dala zavajati od vpitja in bo na volivni dan potrdila s svojimi glasovi, da največja sreča v največji nesreči, ki je zadela Ameriko, je bila ta, da smo v kritičnem času dobili voditelja takega kalibra kot je predsednik Franklin D. Roosevelt.

Rev. M. Jager:

“Naša kri”

To je ena naših najboljših letih se je tedaj prvič zopet zgodovinskih narodnih iger. Vrši se v času, ko so Francozi vladali v slovenskih deželah. Bilo je to pred približno 125 leti. Francosko gospodstvo je trajalo pri nas samo štiri leta. Vendar je pustila ta kratka doba francoskega gospodstva med slovenskim narodom precej vtisa. Še danes, po tolikih letih, živi dosti spominov na Francoze med našim narodom. Ni čudno! Tedaj, za časa francoskega medvladja, se je močno dvignila naše duševno življenje, po dolgih sto-

je res, da so Francozi prebivalstvo marsikrat preveč obremenjevali z raznimi vojnimi dajatvami in nakladami, tako imenovanimi "kontribucijoni." Francozi so imeli najboljši namen dvigniti naš narod, toda tedaj je bil vojni čas in vsa Evropa je bila do skrajnosti razburkana, zato ni bilo mogoče pričakovati vsega, kar bi se moglo zgoditi edino le v mirnem času. Vendar ko so se razmere vsaj nekoliko ustalile, so Francozi pokazali, da jim Ilirija ni bila samo molzna krava, da niso prišli samo jemati, nego so prinesli deželi tudi svojo svobodoljubno ustavo, vzorno upravo in novih kulturnih stikov in podvigov.

Tudi preprostemu ljudstvu so se dogodki, ki so bili združeni s francosko okupacijo, živo vtisnili v spomin. Dasiravno je od tistihmal legal že tretji rod v grob, vendar so se še ohranile med narodom pripovedke o napadih na francoske patrolje in blagajne ter o prešernosti francoskih vojakov. Spomine nanje dobimo še na končnih čebelnih panjev, n. pr. kako kmet ziblje francoskega vojaka, itd. Še danes je med našim narodom v rabi beseda "fronki," to je davki, ker so tedaj plačevali v francoskih frankih, in so bili davki, kakor v vojnih časih povsod, kaj zelo visoki in hudi. To dejstvo in pa splošno znana konservativnost kmečkega ljudstva je bilo vzrok, da se priprosto ljudstvo ni nič kaj ogrevalo za Francoze in si je nazaj želelo "dobrega" avstrijskega "Fronda."

To je zgodovinsko ozadje igre "Naša kri," in je prav, da ga poznate, da boste lažje umevali igro in imeli tem več užitka od nje. Predstave naj ne bodo ljudstvu samo za zabavo, ampak tudi v pouk in povečanje duševnega obzora.

Dejanje te predstave se vrši v gorenski vasi, blizu meje. Takoj v početku nam pisatelj v razgovoru kmetov v gostilni pokaže mišljenje ljudstva glede Francozov, ki je bilo kaj sovražno zlasti ob meji, kamor je večkrat zahajalo vojaštvo. Toda semintja so se pa vneli tudi gorkejši stiki, stiki med vojaki in dekletimi. Včasih obojestransko, včasih pa tudi samo enostransko. In v naši igri je bilo samo enostransko! Francoski častnik Renard se na smrt zaljubi v županovo, — francosko se je reklo županu "mer" — v županovo hčerko Jerico. Toda ta pa je imela ženo, kmečkega fanta Štefana. Tudi oče sam, od Francozov postavljeni "mer" v vasi, je odločno nasproten zvezi svoje hčerke s "tujcem." Francoski častnik, zato hoče spraviti Štefana s poti, da bi mu bila pot do Jeričinega srca prosta, tudi hoče z zvijačo izsiliti dovoljenje očeta, da bi mu bil dovoljen očetov in privoljenje Jeričino v zakon z njim. Nenaden poraz in odhod Francozov pa mu prekriva vse načrte, še bolan mora hitre oditi s svojimi vojaki iz vasi. In s tem je pokopano vse njegovo upanje, vsa njegova sreča. "Pozabim, ko padem na bojnem polju za domovino," so njegove besede v zadnjem pogovoru z Jerico. Nad vse gljiljive so njegove poslovilne besede: "Ve planine, lepe so bile sanje pod vami! Sedaj je minula opojna noč in je zazorilo trezno jutro!" Cloveku se smili ta častnik, ki je bil vendarle plemenit, dasi strog in natančen v izvrševanju službe.

— Zares, simpatično je orisal Finžgar Francoze! Tako značilne pa so Finžgarjeve besede, ki jih položi francoskemu častniku Renardu v usta, in ki zvane kakor prerokovanje, ki se je res komaj šest, sedem let zatem izpolnilo: "Povem Vam, gospod mer, prerokujem Vam, pride dan, ko ta vrli narod seže jugu v roke in se dvigne močan kakor stebel iz stiske in bede! Pride dan, gospod mer!" Na kar odgovori župan: "Bog usliši! Da bi ga doživeli vsaj otrok otroci!" In doživeli so ga res "otrok

otroci!" Igra "Naša kri" je bila spisana leta 1912, komaj dve leti pred izbruhom svetovne vojne, in tedaj ni prav nič kazalo, da se bo to prerokovanje izpolnilo. In vendar se je komaj šest, sedem let zatem, ko so se slovenske dežele — žal ne vse! — združile z južnimi slovenskimi deželami v eno samo jugoslovansko državo. Res ni še vse idealno v tej novi državi, kako bi pač moglo biti, ko pa še niti v starih državah ni pravega reda? Toda vseeno je sedaj Slovincem bolje, kakor bi jim pa bilo, ako bi zmagali Nemci v svetovni vojni in bi jim bili v Avstriji Slovani, zlasti še Slovenci samo za peto, samo za najnižje službe!

Bilo je to prerokovanje tedaj v očeh Nemcev kakor že nekaka vleizdajda in če se prav spominjam, je bilo tedaj res nekaj težav z avstrijsko policijo zaradi teh besedi. — Bila je ta igra tudi zadnja, pri kateri sem jaz sam dejansko nastopil na odru, zatem sem odšel čez dva meseca v semenišče. Igral sem francoskega častnika Renarda, moj nasprotnik, kmečki fant Štefan je pa bil sedaj v Ljubljani priznani zdravnik dr. Drobnič, in Jerica je bila — sedanja njegova žena! Čudno naključje!

Torej to zares zanimivo in lepo igro bomo predstavili Svetovidski oder kot otvoritev naše sezone jutri v nedeljo 18. oktobra popoldne ob 2:15 in zvečer ob 7:45, oziroma takoj po cervenih pobožnostih. Kar prepričan sem, da ne bom razočaran glede udeležbe ne jaz, ne naši igralci, — ogromna večina so naši mladi tu rojeni! — ampak da bo ne samo zvečer razprodana dvorana, ampak tudi popoldne dobro zasedena. Pridite, imeli boste resničen užitek, pa še dobri stvari boste pomagali! Ali naj še omenim, da ne bo manjkalo naših priznanih starih igralcev, kakor Mike Kolarja, in obeh Tomažinov, Domna in njegove žene, in še drugih? In tudi naši mladi, zlasti nekateri obetajo jako veliko! Pridite jih pogledat in — korajže jim dati!

Za nove orgle

Euclid, O. — Naš cerkveni pevski zbor se že dolgo pripravlja na poseben koncert, ki ga priredi v nedeljo 18. oktobra v spodnji šolski dvorani sv. Kristine. V dolžnost si štejem podati o tej tako važni zadevi nekoliko poročila v javnost.

Marljivi mladi pevci in pevke si prizadevajo, da pokažejo v nedeljo večer, kaj znajo. Zavajali bodo s krasnim petjem navzoče občinstvo. Poleg petja bo pa še druga lepa zabava. Naš cerkveni kor si prizadeva, da prej ko mogoče kupi nove orgle, ki so nam jako potrebne. Stari meh daje že vsake glasove, samo pravih ne. Tudi če je morda vsako nedeljo kaka prireditve, vendar farani te prireditve v nedeljo ne smemo zamuditi. Saj radi slišimo lepo nabožno petje v cerkvi, a tudi lepo narodno pesem radi poslušamo. In z obojimi nam lahko fino postreže naš cerkveni pevski zbor.

Pod vodstvom pevovodkinje in organizatorice, Mrs. Max Gerl, so ti mladi pevci fino izvežbani. Če pravim "mladi pevci," saj je naša župnija komaj deset let stara. Kaj nam pa morejo, če smo veseli? Nič! Bomo pa tisto zapele, da naprednjaki nikamor ne morejo ...

Torej dragi farani! V nedeljo večer vsi v spodnjo dvorano fare sv. Kristine, kjer se bomo izvrstno zabavali. Tudi ljubitelji petja od drugod so prijazno vabljeni. Vstopnina bo samo 40c.

Po koncertu se bo pa razvil ples, za katerega bo igrala izvrstna godba Johnny Pecon. Plešišče je lepo uglaseno, kaj hočete še več! Grla bomo namakali z enim od zida. V kuhinji bo pa velika kopica izvrstnih klobas. Pozdrav vsem in na svidenje.

Anton Potokar.

Kanarčki vabijo

Danes večer priredijo naši mladi pevci Kanarčki zabaven večer v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Vsak, kateri ima izkušnje, ve, koliko je potrebno, da se zbor naprej obdrži. S tem so zvezani veliki stroški in treba je večkrat kaj prirediti, najsibo zabaven večer s plesom, igre ali karkoli, ker s samimi koncerti ni mogoče zbor obdržati. Zato pa prireja jo danes zvečer Kanarčki zabaven večer.

Prijazno vabimo cenjeno občinstvo od blizu in daleč ter tudi vse druge mladinske zore in njih odbornike, da nas posetijo ter nam pomagajo do uspeha, da nam bo mogoče iti naprej z začetnim delom.

Naša tu rojena mladina se prav z veseljem uči slovenske peemi. Dajmo torej mladini še naprej to priliko. Udeležimo se njih prireditve, ker le na ta način jim bo mogoče učiti se in prepevati milo slovensko pesem.

M. E. Rožanc.

Zabava v Slovenskem domu

Vse me povprašuje, kdaj bomo spet plesali. Odgovorjam jim, da ravno v soboto 17. oktobra bomo priredili ženski klub in direktorij skupni zabavni večer. To bo zabave kar na koše. Serviralo se bo kokušo večerjo. Vrh tega bomo dali pa še enega petelina. Vabljeni ste, da posetite to prireditev v velikem številu, da bo dvorana nabito polna. Vabljeni ste vsi direktorji in delničarji, delničarke, prijatelji in cenjeno občinstvo sploh, da pokažemo, da se zanimamo za napredek in korist Slovenskega doma na Holmes Ave.

Naš ženski klub je pridno na delu. Zdaj smo si nabavile lepe zastore v zgornji dvorani in v kuhinji smo kupile nov pomivalnik za pomivanje posode. To pa vse stane denar. Le pridite pogledat, boste videli, kako prijetno se boste počutili pri nas, kot med angelčki. Za godbo bo skrbel Frank Jankovič, ki je obljubil, da nam bo zagodel eno žustarsko. Ženski klub je pa obljubil, da bodo eno zapele, tisto: Pred hišo pa en vrtec imam ... Za grlo bo pa skrbel, kakopak, direktorij, ki se na take stvari bolj razume kot ženske. Me bomo pa v kuhinji dobre reči pripravljale. Vstopnina je samo 50c za osebo, kar ni dosti za kodoš in za petelina. Torej na svidenje danes zvečer v Slovenskem domu na Holmes ave.

Louise Čebren.

Za proslavo monsignorja Rt. Rev. B. J. Ponikvarja

Društva: domenite se, da se udeležite spreveda od župnišča v cerkev in pobožnosti z zastavo. Zberete se pred župniščem in zastave otvorijo sprevod v cerkev, v cerkvi se postavite v prezbiteriju na desno in levo stran. Čim več bo zastav, tem veličastnejša bo slovesnost. Domenite se društveni odborniki pravočasno!

Vabimo narodne noše k slavlju! Zbirališče bo v novi šoli ob 6. uri, od koder odidete pred župnišče in tvorite špalir sprevodu, takoj za monsignorjem pa se priključite v parih sprevodu in odidete v cerkev, kjer bodo za vas pripravljene posebne klopi. Pridite v čim večjem številu, ker tudi vaša navzočnost bo povečala sijaj proslave, pridite ne samo tiste, ki se nameravate udeležiti banketa, ampak tudi druge, pa četudi samo za cerkveno proslavo.

Vabimo častne straže raznih organizacij v naši fari, da povečajo sijaj slovesnosti! Tvorile bi špalir v cerkvi ob klopih, in povečale boste slikovitost slavlja.

Naše vrle žene in možje, zna-

ni po svoji delavnosti pri vseh raznih farnih prireditvah, razprodajo vstopnice za slavnostni banket po hišah. Možno je, da bi kam ne prišli, nevede prezrli. Naj dotični ne zamerijo, ampak naj si grede kupit tike v prodajalno John Gornik-a ali Joseph Grdina. Toda dobili se bodo tike ti samo do srede do 6. ure, ker potem je treba dognati, koliko bo udeležencev, da se pravilno pripravi vse potrebno za banket.

Gotovo se bo pa rad udeležil tudi eden ali drugi nekdanjih faranov banketa. Jako dobrodošel nam bo! Naj si pravočasno preskrbi tike v eni omenjenih prodajalnih.

Pripravimo čim lepšo proslavo v čast Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju! Že čast naše fare in zasluge našega slavljenca to zahtevajo!

Pripravljalni odbor.

Zabava na Prince Ave.

Danes večer priredimo mi Kanarčki veselo zabavo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Oddali bomo tudi nekaj krasnih daril. Seve, brez petja tudi ne bo. Nastopil bo naš zbor, ki vam bo zapel nekaj lepih pesmi. Fina godba, dober prigrizek. Pa tudi za žejne bo na razpolago fina pičala. Prijazno vabimo starše Kanarčkov, vse druge mladinske zore in vse prijatelje slovenske pesmi, od blizu in daleč. Pridite in pomagajte nam ta mladinski zbor obdržati. Vsak zbor ima velike stroške in pri nas je prav tako. Torej bi radi prišli do blagajne z raznimi prireditvami. Tako nam bo še naprej mogoče učiti se pesmi naših staršev, katera nam je tako pri srcu in jo prav ponosno prepevamo. Zato pridite na našo zabavo danes zvečer iz vsega širnega Clevelanda. Vstopnina bo samo 25c. Pozdrav vsem čitateljem!

Annie Magdalenc, predsednica Kanarčkov.

Zadružne novice

Ni moja navada se oglašiti v javnosti, ali kadar je nekaj izrednega v Collinwoodu, tedaj si ne morem drugače kot da zapišem in oddam v simpatične liste. Znano vam je, da ima Zadružna vsako leto velike jesenske aktivnosti, ni vam pa znano v podrobnosti, kaj bo letos. Ker smo v oktobru — ZADRUŽNI MESEC — vseh zadrugarjev v Ameriki, je naša naloga, da ji pridobivamo delničarje in odjemalce, ustvarjamo dobro voljo v javnosti in imamo nekaj zabave. V vseh slučajih pa se solidno in dobro postreže z blagom. To velja za vse, odjemalce, simpatičarje ali nove bojovnike za zadružno idejo.

Letos hoče Collinwood in Nottingham praznovati ta mesec kot se spodobi v vseh ozirih. To se bo doseglo z največjo razprodajo v zgodovini zadruge. Pričela se bo v ponedeljek 19. in traja do sobote 24. oktobra v vseh treh trgovinah. Cene bodo menda najnižje, kar smo jih še imeli in ne pozabite se dobro zalčiti z blagom tekom razprodaje, kajti žal vam bo le, ako se ne boste!

Lepa razprodaja in kampanja za nove odjemalce se mora tudi lepo in veselo zaključiti. Za to smo določili 24. oktobra, to je v soboto, za plesno veselico s splošno zabavo in nekaj zamolčanih točk. Ženski odsek bo poskrbel za okusno večerjo brezplačno.

vsem navzočim. Tudi srečo bomo lovili: trije "DOOR PRIZES" — vse bo najfinejša moka, PURMANOVA ji pravijo, prvi 100 funtov, drugi 50, tretji 25. Za oglašje sledite v naših dnevnikih, na radio bo pa naš tajnik Siskovich povedal v četrtek in v nedeljo na obeh programih.

Prijatelji in zadružničarji, sezite po vstopnicah. Dobite jih v vseh trgovinah tekom razprodaje, pri direktorjih, članicah ženskega odseka in mladini zadruge. Navljudnejše ste vabljeni v Slovenski dom 24. oktobra zvečer. Pravijo, da sreča je mila, um nam je dan, našli jo bomo, ako ne bomo zaspani.

Zaključiti pa hočem s pozdravom vsem simpatičarjem, delničarjem in posebno našim lojalnim odjemalcem, ki nam nudijo svojo velikodušno naklonjenost tekom leta — iz leta v leto. To veleval hvalažnost, katero izražam v imenu celokupnega direktorija in vseh odsekov SLOVENSKE ZADRUŽ. ZVEZE.

Matt Kastelic, predsednik.

Če verjamele al' pa ne

V Indiji Koromandiji imajo poseben stan ljudi ali šaržo, ki je edina take vrste in ni posebno zavidljiva in bi bil človek že rajši na relifu, kot bi pa sprejel tako službo, pa če še tako dobro plača. To boste tudi vi priznali, ko bom vsu stvar razjasnil.

Indijci imajo namreč vero, ki jim zabranjuje pobijati živali. Niti bolhe, uši ali stenice ne smejo ubiti. Blagor jim, stencam namreč! Torej morajo kar lepo potrpeti, kadar si jih lažice privoščijo takole ponoči. Boy, ob boy, ali se pa praskajo zjutraj! Pri njih sploh ne pride v veljavo pogovor: ne praskaj se tam, kjer te ne srbi!

Ampak niso Indijci tako zadržani, da bi si ne znali pomagati tudi v tem kritičnem stanju in položaju. Bogatejši ljudje si najamejo osebe, ki se za dober denar vležejo v posteljo, da jih razna golazen napika in nagačja. Bogataši namreč sodijo tako, da čakajo stence in drugo tako podobno stvarstvo zvečer v postelji, da se vleže žrtve k počitku, nakar napravijo surprise party in banket na kožo onega, ki je šel spat. Ko so enkrat site, grede v svoja pribežališča, kjer prežvekujejo do prihodnje noči. Tako torej bogati Indijci najamejo ljudi, da se vležejo v njih posteljo. Ko so se najedle in napile, se umaknejo s postelje, najemnik vzame denar in gre domov, gospodar se pa lepo vleže v posteljo, kjer sladko spi brez vsakega nadlegovanja od strani internacionala.

Pravijo, da se takega najemnika že od daleč pozna, ker je ves rdeč od domače zabave. — Vsak po svoje, bi rekel Tone Terbovec.

△ Bral sem, da so neke prav blizu Geneve, O. ustrelili medveda. Že mogoče. Jaz ne bom rekel ne tako ne tako. Rad bi pa videl tistega medveda, o katerem pišejo časopisi, da je potegnil žive vage 60 funtov. O Maricka, saj to ni noben medved. Saj je malo bolj rejen jazbec vaga toliko. Kar nas je jagrov niti ne pogledamo medveda, ki pima najmanj 400 funtov. Kar je za okusno večerjo brezplačno manj je pri nas za smeti.

Organizacija, preizkušena za postrežbo

Vsak član naše organizacije ima v mislih samo postrežbo javnosti v časih žalosti. Taktično izkušeno, skrbno preizkušeno, naše osebe ne pregleda nobena področnost v izvrševanju takega načina pogrebne postrežbe, ki pravilno odraža ljubezen in spoštovanje do pokojnika.

AUGUST F. SVETEK
LICENSED FUNERAL DIRECTOR
478 E. 152ND ST. KENMORE 2016

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku E. Maya

Tudi to pot smo spremenili naš načrt in sklenili, da bomo potovali še tisti dan skozi Hile do "babilonskega stolpa" in da se bo mirza pridružil karavani šele malo pred Kerbelo. In tudi to pot je Selim aga odjedil sredi noči neznanu kam.

Glava me je bolela, počasi in trudno so se mi zbirale misli. Vso voljo sem zastavil, da bi jasno videl položaj.

Vprašal sem ago? "Kje si bil?"

Potrudil sem se, da bi ga vprašal z vlnudnim glasom, pa seve, kljub temu je bilo moje vprašanje precej vsiljivo.

Skrajno neprijazno se je obregnil:

"Kaj tebe briga!"

"Zelo me briga!" sem se zagovarjal. "Ljudje, ki potujejo po takih skrajno nevarnih potih, so dolžni drug drugemu zaupati. In povrh smo sinoči odločili, da nihče ne sme tabora zapustiti."

"Konja sem šel iskat."

"Kje je bil?"

"Kaj to tebe briga? Si mar ti naš poveljnik, ki sem mu odgovoren? Pa povedal ti bom. Utrgal se je in mi ušel."

Preiskal sem vezi in vajeti. "Vezi se niso utrgele in vajeti tudi ne."

"Razvozilale so se."

"Prosi Allaha, da bodo tudi tiste vezi tako slabo držale, ki ti jih bodo kedaj okoli vratu obešili!"

Obnil sem se v stran, pa stopil je trdo k meni in vprašal:

"Kaj si rekel? Kako misliš tisto? Ne razumem te!"

"Pa premišljuj o pomenu mojih besed!"

"Stoj! Kar tako mi ne boš ušel! Povej, kaj si mislil s tistimi besedami!"

"Le na pokopališče Angležev v Bagdadu sem te mislil spomniti."

Prebledel je nekoliko, pa znal se je premagati, mirno je odgovoril:

"Na pokopališče Angležev? Kaj mene tisto pokopališče briga! Nisem Ingliš! Pravoveren musliman sem! Ti pa si govoriš o vrvi okoli vratu — Sicer pa se s teboj ne bom prepiral. Povedal bom Hasan Ardšir mirzi, da si me razžalil. On naj opravi s teboj in naj te pouči, kako moraš z menoj govoriti."

"Povej mu, ali pa mu ne povej, to je meni čisto vseeno. Povsod in vsikdar bom govoril s teboj, kakor zaslužiš!"

Glasno sva se prerekala in tovariši so se zbudili. Selim aga je odšel k mirzi, Halef pa je sumljivo gledal za njim. Anglež se včasih ni več menil mnogo za nas. Brigal se je le za svoje ljudi in za razvaline.

Ker se je medtem že čisto zdaniilo, smo razdrli tabor, natočili šotore in drugo opremo, ter odjedili. Hiteli smo, prehiteli smo morali karavano in pot do "babilonskega stolpa" je bila še dolga.

Moj sum, da Selim aga hujska mirzo proti meni, je bil čisto upravičen. Opazil sem, da je zelo razburjen govoril vanj.

In res je kmalu nato mirza pridržal konja in se meni pridružil.

"Emir," je začel, "ali dovoliš, da govorim s teboj o Selimu?"

"Da."

"Nista si prijatelja?"

"Ne."

"Pa žaliti ga nočeš?"

"Sem ga razžalil?"

"Da."

"Torej se ti je pritožil?"

"Da."

"Če sem koga razžalil, pa se ne brani in ne ugovarja, mi je to dokaz, da sem pravo zadel in da mu torej nisem storil krivice."

"Ali si je zaslužil vrv okoli vratu, ker mu je konj ušel?"

"Radi tega ne. Pa vrv si zaslužil, kdor po noči zapusti tabor

in gre k ljudem, ki se pripravljajo, da bi njegove tovariše napadli."

"Emir, opazil sem, da je tvoja duša bolna in da je tvoje telo utrjeno. Zato vidijo tvoje oči vse črno in tvoje besede so grenke kakor aloa. Pa spet boš ozdravel in spoznal boš svojo zmoto, kajti tvoja sodba je bila vedno pravična in jasna, odkar te poznam."

Selim aga pa se ne bojim. Zvesto mi je služil vsa leta, zvest mi bo tudi, dokler ga Allah ne pokliče k sebi."

"In tisto, da se je po noči plazil po pokopališču Angležev?"

"Gol slučaj, nič druga! Pravil mi je o tem. Večer je bil lep, ni mogel spati pa je šel na sprehod. Ne da bi sam vedel kako, je prišel na pokopališče. In prav tako slučajno je tam našel na ljudi, miroljubni beduini so bili, pravljice so si pripovedovali o roparjih in pri tem seve govorili tudi o plenu. In to je čul tvoj sluga. Nič druga ni bilo. Povedal sem ti že v Bagdadu, da me vse te prav nič ne vznemirja."

Hm — Selim aga je bil vsekar prav spreten pravljčar, Hasan Ardšir mirza pa zelo lahkovaren človek — Tako sem si mislil, glasno pa dejal:

"Ali res misliš, da mu je noč konj ušel?"

"Prav nič ne dvomim."

"Ali res misliš, da je Selim aga človek, ki bi v temi znal najti ubeglega konja?"

"Zakaj ne?"

"Tudi če mu je konj daleč ušel? Ves poten je bil in penast, ko ga je prijel v tabor."

"Mučil ga je za kaznen in naglo je jezdil. Prosim te, sodi bolje o mirza Selim agi!"

"Rad bom dobro mislil o njem, če ne bo več skrivaj hodil po noči iz tabora."

"Zapovedal mu bom, da ne sme več. Ti pa pomisli, da je Allah vseveden, človek pa da se prav lahko zmoti!"

In s tem opominom je odjedil naprej.

Kaj bi naj bil storil — Ali pravzaprav, kaj sem vobče mogel še storiti —?

Dodala sem bil prepričan, da pripravljajo Selim lopovstvo, prepričan sem bil, da se je po noči sešel z ljudmi, ki je z njimi govoril na pokopališču Angležev.

Toda kako bi mu to dokazal —?

Da sem bil zdrav in da sem imel še svojo odlično voljo, o, malenkost bi mi bila! Saj ni bilo treba druga, ko spet spremeniti načrt, opazovati ago in jezdit za njim, če bi bil spet šel obveščat svoje zaveznike. Ali pa jih zvabiti v past —.

Pa ni mi bilo za nič. Čisto slab sem bil, zdela se mi je, kot da so mi vse kosti votle in brez mozga, kot da je moja glava velik boben, ki po njem zamolklo bobna in razbijajo, čutil sem, da mi gineva vsa volja in odločnost, malčaren sem bil do vsega tudi do takih dogodkov, ki bi bili sicer zbudili vso mojo pozornost in odločnost. Zato sem tudi zadnje Perzove besede, ki so bile še bolj opomin in neprijazna zavrnitev ko pa priznanje, malomarno vtaknil v žep in le to sklenil, da bom pazil na ago.

Naglo smo jezdili po puščavi, vse več raztresenih romarjev smo srečavali, ki so zastajali za karavano, smrad je bil vse hujši in še pred polnočjo se je pojavila na obzorju dolga temna črta.

"Karavana!" je opozoril Halef z nervoznim glasom.

"Se ji bomo izognili?" sem vprašal mirzo.

"Da," je odgovoril in mignil vodniku. Koj smo krenili na stran.

(Dalje prihodnjič.)

25-letnica društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ

Ze je minilo četrto stoletje, dobilo novega poguma za bolj kar so naši predniki — ustanovniki našega društva sklenili prvo sejo ter se dogovorili, kaj bi bilo v korist njih in korist onih, ki še pridejo za njimi. Tako je nastalo še danes obstoječe in dobro napredujoče društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ.

Lepa je doba petindvajsetih let. Mnogo truda je stalo članstvo, da se je obdržalo na površju, posebno če pomislimo na slaba leta depresije, ki vsaj upamo, so za nami. Društvo je ponosno na svoje članove, ustanovnike, katerih sicer ni več dosti med nami — kajti mnoge že krije črna zemlja — a vseeno še z veseljem posečajo naše društvene seje ter so še pripravljivi z veseljem delovati v korist društva, kakor tudi naše matere — Slovenske dobrotelne zveze.

Mislím, da ne bi bilo napačno, če bi mlajši člani, ki smo pristopili pozneje k društvu, malo bolj posnemali ustanovitelje našega društva, ter se malo bolj zanimali za društvo in organizacijo.

Letos, ko naše društvo praznuje 25 letnico svojega obstoja, je društvo sklenilo, da ta dan proslavimo na malo bolj vesel način in sicer s plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave. Ni pa treba misliti, da kdor nas bo obiskal na ta večer, da bo moral samo plesati! O, ne, kaj šel! Odbor je na delu, da bo posetnikom našega plesa postregel tudi z drugimi telesnimi dobrotami.

Želja priprav. odbora je, da bi se članstvo našega društva vsaj enkrat v petindvajsetih letih sestalo in pozabavalo v resnici bratsko ter na ta način

dobilo novega poguma za bolj vztrajno delovanje pri društvu in SDZ. Bratje, povabite svoje prijatelje za ta večer, pripeljite jih s seboj, naj se tudi oni pozabavajo z nami in če mogoče niso še člani našega društva oziroma Slovenske dobrotelne zveze, da v doglednem času to postanejo.

Praznovanje te obletnice naj bo velika manifestacija in agitacija našega društva za pridobitev novega članstva društva Napredni Slovenci št. 5, kakor tudi naši skrbni materi SLOVENSKI DOBRODELNI ZVEZI.

Bratje in sestre, ne ustrašimo se dela, kot se ga naši ustanovitelji niso pred petindvajsetimi leti. Na delo, kajti na ta način bomo koristili sebi, društvu, Slovenski dobrotelni zvezi in našim potomcem.

Ob tej priliki bodo oddani srečnim posetnikom štirje lepi dobroti, člani društva, požurite se! Naj ne bo člana našega društva, kateremu le sredstva dopuščajo, da bi se ne udeležil te proslave. Obenem pa vabim tudi vse ostalo članstvo naše Zveze ter glavni odbor, da nas po možnosti poseti zvečer 24. oktobra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. (Začetek ob 7. uri).

Za dobro godbo vam jamči naš poznani muzikant Jackie Zorc in njegovi fantje.

Na svidenje! Z bratskim pozdravom!

Frank A. Turek, član društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ.

NB: Člane društva pa prosim, da se gotovo udeležijo dne 18. oktobra 1936.

Kanaščki

Kot je bilo že poročano, priredi mladinski pevski zbor Kanaščki zabaven večer v soboto, dne 17. oktobra v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Odbor se trudi, da bo kar več zabave in da preskrbi vse najboljše. Za ples bo svirala dobro znana godba iz Collinwooda, Kristof bratje. Ti fantje so dobro poznani pri kulturnih društvih. Lahko boste tudi odnesli domov krasne dobrote.

Kanaščki prav vljudno vabijo ostale mladinske pevske zbornice, da se, ako le mogoče, udeležijo te prireditve. Dolžnost veže vse starše, da se udeležijo prireditve, katere prirejajo Kanaščki (njih otroci). Še v večjo dolžnost si bi pa morali šteti oni, ki se ne udeležujejo sej in sestankov, da se udeležijo prireditve, da vsaj s tem dokažejo aktivnim članom zbora, da se zanimajo za napredek zbora. Vstopnina je nizka, da se omogoči vsakomur udeležba. Obenem boste pa imeli priliko seznaniti se z aktivnimi starši in odborniki drugih mladinskih zborov, ki se bodo gotovo udeležili.

V imenu vseh "Kanaščkov" še enkrat prav vljudno vabim "Slavčke," "Škrjančke," mladinska zbora z Waterloo Rd., in Holmes Ave., ter "Čričke," kakor tudi vse prijatelje slovenske pesmi sploh, da se udeležijo zabavnega večera "Kanaščkov" v soboto 17. oktobra v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. — Pozdravi! Anna Traven.

POZOR!

Starše mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. se opozarja, da se vrši mesečna seja v ponedeljek 19. oktobra ob osmih zvečer v SDD na Waterloo Rd. Dolžnost vseh staršev je, da se udeležijo seje, kajti za razmotrivati imamo več važnih stvari radi koncerta, ki se bo vršil v decembru in glede minu-

le veselice, ki se je vršila 4. oktobra. Pridite vsi! Vabim tudi našega pevovodja, g. Louis Šemeta, da se udeležijo te seje, ako mu je le mogoče.

M. Hribar, tajnika.

ZBIRKA PRASICIH REPOV

Čudaški nabiralec Baskar, ki je dobro prodal svojo trgovino v Chicagu in ima zdaj dosti časa, že več let dnevno obiskuje velikanske mestne klavnice. Tam kupuje prašičje repe, ki jih skrbno pregleda in uvrsti v svojo zbirko. Slednja zavzema več sob in šteje 296-211 deloma posušenih, deloma pa v vinskem cvetu vložnih repov. Srečen lastnik je poseben ponosen na dva edinstvena repa: eden je 80 cm dolg in drugi je tako debel, kakor roka odraslega moža.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

Madge Evans, filmska igralka, v lepi sportni obleki.

Priscilla Sousa, vaukinja slavnega dirigenta, John Filipa Sousa, drži v rokah šopek dragocenih vrtnic, ki se imenujejo "Sweet Memories." Te rože so tako dragocene, da so jih zavarovali za \$10,000.

IZ PRIMORJA

—Kopja Maginotove obrambne črte. Idrija, sept. 1936. — Utrjevanje obmejne pasu nad Idrijo se z vso naglico širi in zavzema z vsakim dnem večji obseg. Dnevno prihajajo v večjem številu italijanski delavci iz juga v te kraje, za katere so že delj časa pripravljali in zidali posebne barake, in sicer med vasi Viharše in Dole nad Idrijo. Nekatere je opaziti celo z jugoslovanskega ozemlja. Od teh na novo došlih delavcev, ki so zamenjali pionirske čete, so nekatere oddelke preoblikovali v vojaške uniforme. Kakor povsod drugod pri obmejnih utrdbah, so tudi ti delavci pod najstrožjim nadzorstvom in popolnoma ločeni od domačega prebivalstva.

Po vseh delih, ki so že v teku kakor tudi pripravah, izgleda, da imajo v načrtu obsežne vojaške naprave, in da se jim ta sektor obmejne črte zdi posebnega uvaževanja vredni. V zadnjem času so zgradili posestva Ljubevč, ki leži v nivoju idrijske kotline pod Jeličnim vrhom pa do gostilne Hame vrhu klanca stare, a sedaj popolnoma prenovljene tako zvane "vrhniške ceste" pri Gorah nad Idrijo žično vzpenjačo, katere kapacitet je neznan. Ta žična vzpenjača je postavljena očitno radi pospeševanja dovažanja gradbenega materiala ter je dolga približno 1.5 km. Promet bo ž njo zelo olajšan, kajti kljub dobro izpeljani prej imenovani cesti, ki so jo nedavno preuredili za siguren in hiter avtopromet, ter neposredno veže Idrijo s širokim obmejnim pasom na idrijski planoti, bodo ž njo prihranili na času in pogonskem materialu, ker je ravno v tem delu cesta izpeljana v številnih serpentinah.

Ob vsej cesti od Idrije do obmejne vasi Medvedje brdo so nagromadene ogromne količine gradbenega materiala, ki bo služil za gradnjo kavern, podstolpov za topove in predorov. Posebno značilna je pa gradnja predorov in to pod Nartarskim hribom, ki leži tik ob jugoslov.-italijanski meji, med vasico Zavratcem in naselem Potokom in pod Lanevskim gričem pri meji, ki teče vzporedno z jugoslovansko cesto Žiri - Rovte. Ti predori bodo imeli, kakor je sklepali iz poteka gradbe, ki so ž njo ravnokar začeli, dva izhoda. V kakšne namene bodo služili predori, dosedaj še ni znano. Vendar pa s temi deli hitijo z ameriškano naglico, kar da slutiti, da so največje strategske važnosti. Pri tem pa je značilno še to, da se nahajajo tik ob meji, nad katero imajo dominanten položaj z ozirom na sotesko, ki se pod njimi na-

jugoslovanski strani popolnoma razširi v žirovsko kotlino. Poleg teh predorov so v gradnji še številne kaverne, podzemski stolpi za topove in slične utrdbne okrog vasi Pikajce, ki se nahaja neposredno za mejo. Ravno tako je povsem gotovo, da imajo v pripravi še druge gradnje važnih vojaških objektov na terenu med kmetom Leskovcem in Medvedjim brdom, kjer so ves ta kompleks terena ogradili s tako visokim plotom in vejevjem, da je nemogoče opaziti, kaj pripravljajo. Poleg omenjenih gradenj, ki so v teku, so gotovo v načrtu še obsežna nova dela na vsej idrijski planoti, o čemer zgornjo pričajo nagromadene količine gradbenega materiala ob glavni cesti Idrija — Medvedje brdo — meja.

Da je v načrtu graditev povsem moderne obrambne linije na tem sektorju, je razvidno tudi iz načrtov za elektrifikacijo tega ozemlja. Tok visoke napetosti bo napeljan iz električne centrale na Marofu pri Sp. Idriji, ki naj bi bil speljan vse do meje. Da ta namen vsaj deloma maskirajo, so že pred časom prisilili vse prebivalstvo planote, da se obveže napeljati v svoja gospodarska in stanovanjska poslopja električno razsvetljavo. Ta poziv je bil po nalogu oblasti prebivalstvu prečitani v cerkvah. — Poleg tega je treba omeniti še izgradnjo treh velikih rezervoarjev za vodo, od katerih sta dva že zgrajena.

Po vseh teh vojaških gradnjah in ostalih ob jugoslovanski meji vstaja pred nami kopja Maginotove obrambne črte, ki bo v sklenjeni vrsti zgrajena od Trbiža do Reke in ki naj Italijo osvobodijo namišljenih strahov, ki menda prežijo na njenem vzhodu.

S temi vojaškimi detli so gotovo v zvezi tudi nekatere aretacije, izvršene v zadnjem času, kakor tudi značilna prepoved rabe slovenskega jezika v javnih lokalih. Značilno so tudi pogoste inspekcije visokih vojaških oblastnikov, — v zadnjem času so gradbeni dela pregledali celo funkcionarji gl. generalnega štaba iz Rima. — Aretacije naših ljudi, ki so popolnoma nedolžni, kažejo veliko naravnost merodajnih vojaških krogov z ozirom na dejstvo, da se njihove vojaške naprave ne morejo ohraniti dovolj tajne. Ta obmejni pas večkrat obiščejo tudi italijanska vojaška letala, ki krožijo v taki višini, da jim je omogočena tudi kontrola jugoslovanskega obmejnega ozemlja.

—Dve aretaciji v vasi sredi utrdb. Idrija, septembra 1936. V obmejni naselbini v Medvedjem brdu so v zadnjem času oblasti aretirale dva kmeta, in sicer Leskovca Josija in Cigaleta Josija. Osumljena sta nezanesljivosti zlasti zato, ker sta imela kot večina vasi kmetje ob meji, obmejne prelaznice. Kam so ju odpeljali, zaenkrat še ni znano.

—Dve aretaciji v vasi sredi utrdb. Idrija, septembra 1936. V obmejni naselbini v Medvedjem brdu so v zadnjem času oblasti aretirale dva kmeta, in sicer Leskovca Josija in Cigaleta Josija. Osumljena sta nezanesljivosti zlasti zato, ker sta imela kot večina vasi kmetje ob meji, obmejne prelaznice. Kam so ju odpeljali, zaenkrat še ni znano.

—Dve aretaciji v vasi sredi utrdb. Idrija, septembra 1936. V obmejni naselbini v Medvedjem brdu so v zadnjem času oblasti aretirale dva kmeta, in sicer Leskovca Josija in Cigaleta Josija. Osumljena sta nezanesljivosti zlasti zato, ker sta imela kot večina vasi kmetje ob meji, obmejne prelaznice. Kam so ju odpeljali, zaenkrat še ni znano.

200,000 ljudi pozdravilo predsednika Roosevelta v Detroitu

Detroit, 16. oktobra. Predsednik Roosevelt je dobil v osrčju svetovne avtomobilske industrije, v Detroitu, tak sprejem, da je nadkrilil celo njegov sprejem v Chicagu. Kot trdi policija, je Roosevelta prišlo poslušat nad 200,000 državljanov.

Roosevelt je govoril na stopnicah mestne hiše v Detroitu. Okoli mestne hiše se nahaja obširen in odprt prostor, ki je bil natlačeno poln ljudi, ki so prišli od blizu in daleč, da vidijo in slišijo svojega predsednika.

Tekom govora je predsednik povedal, da imamo v predsedniški kampanji eno samo poglavje, ki dominira vsa druga vpraša-

nja, in sicer: ali naj zagotovimo ameriškemu narodu boljše in gotovo sigurnost v bodočnost ali naj se vrnemo nazaj v stare razmere?

Na tej točki stoji predsednik Roosevelt in tekem govora je povdarjal, da s to točko zmaga ali propade. Toda sigurno je, da mu bo dal ameriški narod 3. novembra poverjenstvo, da še nadalje vodi njegovo usodo v tej smeri.

Ko je bil predsednik predstavljen narodu so ljudje zagrmeli iz grl, da niti niagarski slapci ne morejo enako grmeti.

Na isti dan pred štirimi leti je prišel bivši predsednik Hoover v Detroit. Ljudje so ga skrajno sovražno sprejeli, in v dvorani, kjer je govoril, je bilo komaj 2,000 ljudi. Včeraj je 200,000 Detroitčanov pozdravilo predsednika.

Tekom svojega govora je Roosevelt povdarjal, da je dolžnost vlade, da prepreči enako katastrofo, kot se je pripetila med leti 1921 do 1933, ko so bili republikanci na krmlu vlade. Z zaupanjem v narod, je rekel Roosevelt, lahko premagamo vse ovire in priborimo narodu boljšo bodočnost.

Ogromni japonski ognjenik začel bruhati

Tokio, 15. oktobra. Najbolj sloviti japonski ognjenik Asama, 90 milj severno od glavnega mesta Tokio, je začel včeraj zjutraj silovito bruhati. Iz žrela ognjenika se je vsula toča lave in pepela.

Se ustrelil na cesti

Sinoči je 29 let stari bivši kazenec Mihael Kost, pograbil revolver in se ustrelil na cesti pred hišo na 1400 E. 34th St. Kost je stanoval na 1366 E. 39th St. Kost je oče osmih otrok. Pred kratkim se je vrnil iz kaznilnice, kamor je bil poslan radi repa. Skrbelo ga je, kako bo preživel družino, in to ga je najbrž poglaval v smrt.

Pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi nam sporoča kasneje, da v resnici ni bilo nobenih otrok v družini, kot se poročali angleški časopisi: Truplo pokojnega se nahaja v pogrebni kapeli A. Grdina in Sinovi. Pogreb se vrši v soboto popoldne. Pokojni je bil rodom Rus. Ne j mu bo lahka ameriška zemlja!

Nekaj iz tržnic

Cena surovega masla se je znižala za pol centa pri prodaji na debelo, kar je neznan, da bi vplivalo na prodajno ceno na drobno. Skoro vse druge cene so ostale nespremenjene. Visoko ceno pa imajo nove oranže, ki dospeli iz Floride. Prodaja se do \$4.30 zaboja na delo, kar je \$1.25 več pri zaboju kot lansko leto. Tudi fižol v stročju, ki je došel iz Louisiane, je precej drag. Prodaja se \$2.00 mal zaboj na debelo.

MALI OGLASI

Delo dobi

starejša ženska za splošno hišna opravila. Zglasi naj se na 15906 Corsica Ave. (246)

Delo dobi

izkušen mesar, Slovenec ali Hrvat. Oglasi naj se takoj na 1401 E. 55th St. ali pa naj pokliče ENdicott-9707. (248)

PRIJAZNO VABILO

Prijatelje in znance prav prijazno vabimo, da se oglosijo v soboto večer pri nas, kjer bodo postreženi z najbolj okusno KOKOŠJO VEČERJO

Poleg tega pa dobite vso najboljšo pijačo po vaši lastni želji. Igrala bo tudi dobra godba za razvedrilo. Vsem se prijazno priporoča

MRS. GERL

756 E. 200th St.

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

Več dni nista izpregovorila niti besede; njihova religija ju je naredila sovražnika, tako sta menila, kljub dejstvu, da sta bila tovariša v nesreči. Toda nekega večera, ko se je neki starejši žid onesvestil pri veslu in so ga odvedli na krov, kjer so ga zbičali, se je Sir Oliver obrnil k svojemu maverskemu tovarišu ter mu rekel po špansko: "Peklo je bilo prav gotovo ustvarjeno za kristjane, zato počenjajo na zemlji take stvari."

K sreči so vesla škripala, verige rožljale in biči tleskali po ubogem židu, da njegovih besed ni bilo slišati, toda slišal jih je Maver, kateremu so bile namenjene. Njegove oči so se zaiskile, ko je odgovoril:

"Zanje je pripravljen sedemkrat razbeljen peklo," je rekel prepričljivo. "Pa mar ti nisi kristjan, o moj brat?"

Maver je govoril v onem čudnem narečju severoafriške obali, v tako zvani lingui franci, ki se je glasila kakor francoski dialekt, pomešan z arabskimi besedami. Sir Oliver mu je spet po špansko odgovoril, dasi se je zdelo, da Maver ne govori tega jezika, vendar pa je bilo očividno, da ga razume.

Tako se je torej pričelo prijateljstvo med Sirom Oliverjem in tem možem, čigar ime je bilo Jusuf-ben-Moktar. Musliman je dejal, da vidi v Siru Oliverju človeka, ki ga je obsedela milost Alahova in ki je vreden, da sprejme prerokovo izročilo. Sir Oliver ga je z brezličnostjo poslušal. Ker je zavrgel eno vero, se mu je zdelo povsem odveč, da bi se oklenil druge. Jusuf pa je bil goreč musliman, ki si je prizadeval tudi Oliverja navdušiti za prerokove nauke. To njuno medsebojno govorjenje je imelo to posledico, da je koncem šestih mesecev Sir Oliver govoril linguo franco kot pristen Maver, poslušajoč se pri njej, vseh arabskih besed.

Bilo je koncem šestih mesecev, ko se je nekaj prigodilo, kar je dalo Siru Oliverju zopet njegovo svobodo. Medtem pa so njegove noge, ki so bile že odnekdaj silno močne, dobile moč slona. Pri veslu je bilo zmerom tako. Ali ste poginili pod mukami dela, ali pa so vaše mišice postale jeklene in silne, da so bile kos temu nečloveškemu delu. Tako je v teh šestih mesecih postal Sir Oliver mož iz železa in jekla, neobčuten in nepristopen nadpram utrujenosti in skoro nadnadčloveški v svoji vztrajnosti.

Ko so se vračali s potovanja v Genovo, so jih nekega večera, ko so baš pasirali otok Minorco, presenetile štiri muslimanske galeje.

Na krovu španske ladje, na kateri je bil Sir Oliver, se je nenadoma zaslislalo prestrašeno vpitje: "Asad-ed-Din!"

Čim je bil Sir Oliver prost, je v hipnem impulzu sklenil, da se zdaj osveti za vse, kar je na tej ladji prejel. S prav tako glasnim krikom "Din," kakor ga je slišal od ostalih galsarjev, se je vrgel Špancem v hrbet ter zavihljal konec verige, ki je postala v njegovi desnici strašno orožje. Kakor besen demon je pričel udrihati z verigo na desno in levo; tu je razbil z njo črepinjo, da so iz nje brizgnili možgani, tam je strl s težkim železom obraz. Kakor bog osvetle je vihlet svostrani zlomilo petnajst vesel kakor bi bilo petnajst zobotrebcev.

Med sužnji se je oglašil pre-

tresljiv in srce trgajoč krik, kateremu je sledilo usmiljenja vredno vzdihovanje, kot morejo vzdihovati le pogubljene duše na dnu gorečega pekla. Držala vesel so s silovito silo udarila po veslarjih ter jim polomila hrbtenice, dočim so drugim strla rebra, polomila noge in roke. Tudi Sira Oliverja bi bila zadela ta žalostna usoda, da ni bilo Jusufa, ki je dobro poznal te vrste boj in ki je predvideval, kaj se bo zgodilo. On je dvignil držalo vesla kolikor mogoče visoko in je sunil naprej, s čimer je prihodnjem trenutku je težko veslo že udarilo nazaj, ubilo in pohabilo nekaj nesrečnikov na klopi, toda gladko pasiralo nad njunima sključenima hrbtoma.

Ko se je Sir Oliver dvignil spet na noge, je videl, da je bitka že v polnem razmahu. Španci so izstrelili svoje mušket, kar pa ni zadržalo alžirskih piratov, ki so planili na španski krov in katere je vodil visok, slok, že starejši mož z valovito belo brado in temnega, orlovskega obraza. Na njegovem snežnobelem turbanu se je lesketal iz emeraldov sestavljen polumesec; nad polumesecem pa se je dvigala konica jeklene čelade, ovite z belim turbanom. Na telesu je imel oklep iz jeklenih veriž, v desnici pa je vihlet širok, zakrivljen scimitar, pod katerim so padali Španci kot klasje pod srpom. Boril se je kakor deseterica mož, za njim pa je prihajal nikoli se nehajoč curek njegovih korzarjev, ki so kakor blazni vpili: "Din! Din! Alah! Alah!" Nažaj in nažaj so se umikali Španci pred tem groznim navalom.

Sir Oliver se je ozrl ter videl, kako si Jusuf zama prižadeva, da bi se opustil verige, ki ga je priklepala h klopi, zato mu je priskočil na pomoč. Zgrabil je verigo z obeh rokama, se uprl s svojima silnima nogama ob klop pred seboj ter izdrl verigo iz lesa. Jusuf je bil prost, le kos verige mu je bingljaj od zaplestja, kjer je bila veriga pritrdjena na železen obroč. Zdaj pa je on storil isto Siru Oliverju, dasi ne s tako naglico; ali ni bil tako močan, kakor Anglež, ali pa je bil les, kjer je bila pritrdjena veriga vanj, trši. Končno pa je bil tudi Sir Oliver prost.

Čim je bil Sir Oliver prost, je v hipnem impulzu sklenil, da se zdaj osveti za vse, kar je na tej ladji prejel. S prav tako glasnim krikom "Din," kakor ga je slišal od ostalih galsarjev, se je vrgel Špancem v hrbet ter zavihljal konec verige, ki je postala v njegovi desnici strašno orožje. Kakor besen demon je pričel udrihati z verigo na desno in levo; tu je razbil z njo črepinjo, da so iz nje brizgnili možgani, tam je strl s težkim železom obraz. Kakor bog osvetle je vihlet svostrani zlomilo petnajst vesel kakor bi bilo petnajst zobotrebcev.

Med sužnji se je oglašil pre-

ganili, da ustavijo blazno besnenje tega osvobojenega sužnja. Za njim pa je pritiskal Jusuf, vihteč v roki kos odlomljenega težkega vesla.

Sir Oliver je pozneje priznal, da je kaj malo vedel, kaj se je v tistem trenutku godilo. K vsem čutom svoje pameti je prišel šele, ko je bilo boja konec in ko je videl korzarje s turbani na glavah, ki so stali okoli pešice preplašenih Špancev, dočim so drugi vlačili zabojne in skrinje iz notranjosti ladje in zopet tretji so hodili s kleščami, kladivi in dletmi v rokah od klopi do klopi ter opročali galejske sužnje, ki so bili večinoma sami otroci islam.

Nenadoma pa se je Sir Oliver znašel pred belobradim vodjo, ki se je opiral na svoj scimitar ter ga motril z očmi, ki so izražale zadivljenje in začudenje hkrati. Golo telo našega gentlemana je bilo čez in čez oškropljeno s krvjo, v roki pa je še vedno stiskal kos verige, s katero je še malo prej tako grozno gospodaril v vrstah Špancev. Poleg njega je stal Jusuf. Belobradi korzar je spregovoril:

"Pri Alahu! Ali je že kdo videl takega borca! Moč samemga preroka je bila v njem, ko je pobijal te neverne pse!"

Sir Oliver se je divjaško zarežal.

Vrnil sem jim z obrestmi udarce z bičem, ki sem jih od njih prejel," je odgovoril.

Takšne so bile torej okolnosti, pod katerimi se je Sir Oliver seznanil z močnim Asad-ed-Dinom, alžirskim pašo, in to so bile tudi prve besede, ki so bile izmenjane med njima.

Ko je prišel potem Sir Oliver na Asadovo galejo, s katero je bil prepeljan v Berberijo, so ga okopali in mu obrili glavo do golega; le na temenu so mu pustili čop las, za katerega ga bo prijel prerok ter dvignil v nebo, ko bo dokončano njegovo delo na zemlji. Sir Oliver ni protestiral. Ko so ga končno oblekli v ohlapno obleko, ki mu je bila dotlej tuja ter mu ovili glavo s turbanom, so ga odvedli na zadnji del krova, kjer je sedel Jusuf ob strani Asada pod baldahinom iz preprog. Sir Oliver je takoj izprevidel, da se ima Jusufu zahvaliti, da so postopali z njim kot s pravovernim muslimanom.

Jusuf-ben-Moktar se je izkazal kot važna oseba, zakaj bil ni nihče drugi kot nečak belobradega Asada-ed-Dina, čigar ugrabitev od strani kristjanov je Asad močno obžaloval. Zato je njegova osvoboditev povzročila na krovu korzarske ladje veliko veselje, Jusuf pa se je takoj spomnil svojega tovariša v nesreči, za katerega je tudi Asad-ed-Din kazal veliko zanimanje, zakaj ta stari korzar ni ljubil nič bolj na svetu kot hrabrega bojnika, zdaj pa je prisegal pri prerokovi bradi, da takega še ni videl svoj živ dan. Jusuf ga je obvestil, da je ta mož zrel sadež, ki ga bo utrgal prerok, da je milost Alahova v njem in da se ga že zdaj lahko smatra za dobrega muslimana.

ZAHVALA

Po težki operaciji in zopetnem zdravju se zahvalim najprej Bogu in Materi božji, da sem zopet zdrava in med svojo družino. Nadalje me veže dolžnost zahvaliti se Rev. Bombachu za podeljene sv. zakramente in večkratne obiske v bolnici, kakor tudi na domu. Zahvalo naj prejmejo č. sestre Consolata in Adolorada za obisk v bolnici in za dar. Zahvalim se Oltarnemu društvu sv. Kristine za naročeno sv. mašo in Mrs. F. Pirc za prižgano svečko v cerkvi, ki je gorela skozi osem dni na čast Materi božji za moje zdravje.

Zahvalo naj prejmejo vsi za prošnje cvetlice in darove in sicer: Družina Robert, družina

Košćak, družina Može, družina Hribar, družina Novak, družina Kozlevčar, Mr. in Mrs. Gabrenja, cvetličarna Slapnik st., Mrs. M. Gole, Mrs. F. Nemec, Miss Gibson. Nadalje se zahvalim članicam Oltarnega društva za presenečenje, ki so ga napravile ob povratku iz bolnice. Najprej se zahvalim sestri predsednici Mrs. Robert, ki je vse to skupaj spravila in Tereziji Zdešar, ki ji je pomagala. Zahvalo naj prejmejo za dar sledeči: Rev. A. Bombach, Mrs. Jamnik, Mrs. Ban, Mrs. Hočevar, Miller Ave., Mrs. Intihar, Mrs. Potokar, Mrs. Kovačič, Mrs. Jager, 236th St., Mrs. A. Urankar, Mrs. Jazbec, Mrs. Robert, Mrs. Vodičar, Mrs. F. Valter, Mrs. Omerza, Mrs. A. Grdina, Mrs. U. Trtnik, Mrs. T. Zdešar, Mrs. Gabrenja, Mrs. Pek, Mrs. Lavrin, Mrs. M. Ropret, Mrs. C. Zupančič, Mrs. Jakomin, Miss F. Terpine.

Mrs. F. Pirc, Mrs. Strudel, Mrs. Oražem, Mrs. Habič, Mrs. Mestek, Mrs. Červan, Mrs. Proster, Mrs. Mary Novinc, Mrs. C. Jarc, Mrs. K. Repaski, Mrs. Kuhar, Mrs. U. Verh, Mrs. Stupica, Mrs. Mitrovec, Mrs. Zakrajšek, Mrs. Čerček, Mrs. Sirk, Mrs. Bukovec, Mrs. Sintič, Mrs. Pešec, Mrs. Primožnik, Mrs. Somrak, Mrs. Strle, Mrs. A. Bradač, Mrs. M. Valter.

Mrs. Kozan, 237th St., Mrs. K. Zalec, Mrs. Mlaček, Mrs. Miklaučič, Mrs. J. Fink, Mrs. G. Linar, Mrs. Pušnar, Mrs. Miklaučič, Mrs. Andolšek, Mrs. Perme, Mrs. J. Stefančič, Mrs. Turk, Mrs. Jagodnik, Mrs. Majer, Mrs. C. Bradač, Mrs. Femec, Mrs. M. Suštaršič, Mrs. Poje, 185th St., Mrs. J. Fink, Mrs. A. Gracar, Mrs. J. Bencelič, Mrs. F. Rupert, Mrs. M. Pirc, Mrs. F. Rudman, Mrs. Somrak, Mrs. Mablees, Mrs. Kolman, Mrs. P. Urh.

Seve, ker sem bila bolna in ne bi mogla dobrotnic pogostiti za njih trud in požrtvovalnost, so pa zopet kar same s seboj prinesle jestvine in pijačo. Tako se tudi tem iz srca zahvalim in sicer: Mrs. K. Robert, Mrs. Ban, Mrs. Jamnik, Mrs. Potokar, Mrs. U. Vrh, Mrs. M. Bradač, Mrs. Jazbec, Mrs. Somrak, Mrs. Korošec, Mrs. Zupančič, Mrs. Zalec in Korenovi materi.

Se posebno se moram zahvaliti družinam, ki so bile za časa moje bolezni moji družini posebno v pomoč in ki so na en ali drugi način pomagale in sicer: družina Robert, družina Novak, družina Može. Zahvala tudi J. Rebel in družini za avtomobil. Veliko zahvalo sem dolžna tudi dr. Omanu za vso pozornost in trud za časa bolezni in tudi drugim priporočam, ako rabite zdravnika, da se nanj lahko z zaupanjem obrnete. Hvala Ameriški Domovini za priobčene članke. Tem vsem in tistim, ki so me obiskovali v bolnici, tisočera zahvala in Bog naj vam polajša vašo dobra dela. Ako sem pomotoma izpustila katero ime, prosim, da mi oprostite. Vam vedno hvaležna

Antonia Nemec in družina, 953 E. 237th St., Euclid, O.

ZAHVALA

Pravijo, da če človek dolgo živi, se mu marsikaj pripeti. Da je to resnica, sva se tudi podpisana prepričala 15. septembra. 30 let je minulo 19. septembra, kar sva se poročila, pa so se zbrali skupaj sinovi, hčere in zetje in naju nepričakovano iznenadili ob 30 letnici. Povabljeni sva bila na slavnost Mr. in Mrs. Žulič, ki sta praznovala 23-letnico poroke. Hčerka Mary in zet sta naju pripeljala doli v Slovenski delavski dom. Pripravila sva se, da bova čestitala slavljenčema Mr. in Mrs. Žulič, pa še nisva dobro v dvorano stopila, ko nama nasproti iz dvorane zadoni krepak glas. Mišila sva, da imajo tako navedo, da če kdo pride v dvorano, da mu čestitajo, tedaj pa stopi pred naju Mrs. Frances Žulič in mi pripne na prsa šopek

cvetlic, nakar so začeli po celih dvorani čestitati.

Začel sem gledati, kaj je to, pa pridejo moje hčere in mi čestitajo, da sem kar ostrmel. Nisva vedela z ženo, kje da sva, in tudi ne vem, kdaj sva za mizo prišla. Ne morem opisati ne povedati o dotičnem večeru. Hvala gre moji hčerki in zetu, ki sta vse to začela in končala, in mojemu sinu Josephu. Sprejmite vsi kar najbolj prisrčno zahvalo, najbolj pa kuharice, ki so vse tako okusno pripravile, da je bilo vsem ljudem ustreženo. — Hvala gre tudi Mrs. Otoničar, Mrs. Luzar, Mrs. Skrbec, kakor tudi mladim dekletom Miss Frances in Josephine Žulič, Miss Mici Klemenčič, Miss Rosie Benedikt, Miss Marion in Josephine Anžlovar, Miss Gril, Miss Josephine Jenškovič.

Nadalje Miss Julia Suštaršič, Miss Josephine Kožel, ki so tako lepo pri mizah stregle, da je bilo vse zadovoljno, staro in mlado. Prav lepa hvala našemu peku Mr. John Zalarju, za tako okusne torte, kakor tudi našemu cvetličarju Franku Jelerčiču kakor tudi Mrs. za tako krasne cvetlice. Hvala tudi Jankoviču, ki je tako lepo in neumorno igral, kakor tudi njegov partner. Igrala sta od večera do jutra, da je bilo vsem ljudem ustreženo in se je vrtilo mlado in staro.

Hvala Mr. Žuliču za lep govor in Mrs. Skrabec za govor in izročeno vsoto od prijateljev, kar mi je izročila v ime navzočih. Še enkrat iskreno zahvala darovalcem, katerih imena sledijo: Mr. in Mrs. Joseph Perušek Jr., Mr. in Mrs. Frank Dolinar, Mr. in Mrs. August Svetek, Mr. in Mrs. John Zulich, Mr. in Mrs. Walter Gut, Kingsford Ave., Mr. in Mrs. Alex Plahadis, East Park Drive, Mr. in Mrs. Adamič, Mr. in Mrs. Anton Arko, Mr. in Mrs. Joseph Centa, Mr. in Mrs. Anton Grdina in Sinoči, Mr. in Mrs. Frank Jelerčič, Mr. in Mrs. Jim Jeray, Mr. John Levstek, (Mr. in Mrs. Jerry Perušek, Mr. in Mrs. Val. Petach, Mr. in Mrs. Fr. Mlaker, Mr. in Mrs. Anton Prijatelj, Mr. in Mrs. Frank Sader, Mr. in Mrs. Mike Skerbec, Mrs. Charles Skuly, 72nd St.

Mr. in Mrs. Jos. Šušteršič, Mr. Robert Wolfe Jr., Mr. in Mrs. Joseph Zalar, Mrs. Boyd in hčerka, Mr. in Mrs. John Cortnik, Mr. in Mrs. John Grahek, Newburg, Mr. in Mrs. Grdanc, Mr. in Mrs. Stanley Bizily, Mr. in Mrs. John Bradich, Mr. in Mrs. Frank Drobnič, Mr. in Mrs. Louis Fie, Mr. in Mrs. Saunders, Mr. in Mrs. Anton Korošec, Mr. in Mrs. A. Krichman, Mr. in Mrs. Kunstel, Mr. in Mrs. Lenaršič, Mr. John Loušin, Mr. in Mrs. Anton Lovko, Mr. in Mrs. Andrew Maček, Mr. in Mrs. Anton Mauer, Mr. in Mrs. Oražem, Mr. in Mrs. Otoničar, Mr. in Mrs. Joe Pikš, Mr. in Mrs. George Rakar, Mrs. Helen Rovsch, Mr. in Mrs. Frank Skully, Mr. in Mrs. Jack Strabot, Mr. Charles Starman in Miss Josephine Jerich.

Mr. in Mrs. Toploka, Mr. in Mrs. A. Vaughn, Mr. in Mrs. Joseph Vidmar, Mr. in Mrs. Zakrajšek, Bonna Ave., Mr. in Mrs. Frank Christy, Miss Josephine Klemenčič, Mr. in Mrs. Louis Klemenčič, Mr. in Mrs. Steve Opalich, Mr. in Mrs. Fr. Uille, Mr. in Mrs. Frank Verhotz, Mr. in Mrs. Fr. Zgone, Mr. in Mrs. John Anžlovar, Mr. Jim Anžlovar, Mr. in Mrs. Frank Arko, Mr. in Mrs. Anton Boldin, Mr. in Mrs. Joseph Bradač, Mr. in Mrs. Anton Bradich, Mr. in Mrs. Joseph Boldin.

Miss Cecilia Bruzek, Miss Mary Cernelich, Miss Rose Duda, Mr. in Mrs. Frank Hofart, Mr. in Mrs. Jim Jeray, Jr., Mr. in Mrs. Leopold Ko-

lar, Mr. in Mrs. Rud. Kozel, Mrs. Kostanjšek, Mr. in Mrs. Frank Klemčič, Mr. in Mrs. Frank Klun, Mrs. Frances Kremžar, Mr. Florian Kuhar, Miss Angie Legan, Miss Lillian Lejcar, Mrs. Levstek, Mr. in Mrs. Frank Levstek, Mr. in Mrs. Luzar, Miss Betty Mayers in Al, Mr. in Mrs. Melavec, Mr. in Mrs. Nachtigal, Mr. Louis Oblak, Mr. in Mrs. John Omerza, Mr. in Mrs. Ponikvar, Mr. Anton Planinšek, Miss Anna Wolfe, Mr. in Mrs. Jos. Planinšek, Mr. in Mrs. Joseph Pugel, Mr. in Mrs. Frank Russ, Mr. in Mrs. Joseph Šiskar, Mr. in Mrs. John Toni.

Mr. in Mrs. Joe Vencel, Mr. in Mrs. Ray Winger, Mr. in Mrs. Henry Wolf, Mr. in Mrs. Jos. Zele, Miss Anna Živoder, Miss Mary Ann Zupančič, Catherine, Betty in Josephine, Mr. in Mrs. John Azman, Mr. Boris Adams, Miss Josephine Baraga, Miss Anna Boldin, Mr. in Mrs. Rud. Boldin, Mr. in Mrs. Anton Cek, Mr. in Mrs. Čelesnik, Mrs. Catherine Erzen, Mr. Anton Fortuna, Mr. in Mrs. Rud. Gnidovec, Mr. in Mrs. Jos. Žgajnar, Mr. in Mrs. Hočevar, Mrs. Frances Kobe, Mr. in Mrs. Kušlan, Mr. in Mrs. Frank Mervar, Mr. in Mrs. Frank Štefanič, Mr. in Mrs. John Straus, Mr. in Mrs. Zakrajšek, Mr. in Mrs. Frank Suštaršič.

Še enkrat prav iskrena hvala-

la vsem, ki so kaj pripomogli in sva pripravljena povrniti, kar bo v najini moči.

Mary in Joseph Perušek, 14814 Hale Ave.

ZAHVALA

Ob času moje bolezni se moram najprvo zahvaliti za prvo pomoč Mrs. Mary Magdalenč in njenim hčerkam. Zahvalim se Mr. in Mrs. Martin Vatovec za vse dobrote, ki sta mi jih storila. Ravno tako Mrs. Antoniji Stefančič. Prav iz srca se zahvalim Mr. in Mrs. Andrew Ule za tako lepo košarico cvetlic, ki sta mi jo prinesla v bolnico. Hvala lepa Mr. in Mrs. Rudy Cergol za cvetlice. Zahvalim se Mrs. Rose Segulin, Mrs. Jennie Mezgrec za dar, ki sta mi ga prinesli v bolnico. Zahvaliti se moram prav iskreno našim mladim Kanarčkom od mladinskega pevskega zbora, ki ste mi poslali na dom tako lep šopek cvetlic. Kar solze so mi zalile oči, ko sem videla na šopku napis "Od Kanarčkov."

Zahvaljujem se vsem, ki ste me tako pogosto obiskovali v bolnici in na domu. Če je človek še tako bolan, vendar rad vidi, da ga domači obiščejo, zlasti v bolnici. Nikdar ne bom pozabila tega in ob vsaki priliki vam bom skušala povrniti. Vas pozdravlja,

Mrs. Rose Vatovec, 10801 Prince Ave.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnim in potrtnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je kruta smrt vzela našo nadvse ljubljeno soprogo in mater

AGNES LAURICH

Preminula je 2. septembra ob 5. uri zjutraj. Bolehala je 4 mesece. Pokopali smo jo 4. septembra po cerkvenih obredih iz cerkve sv. Vida na Calvary pokopališče. Ranjka je bila doma iz Vrhnike, vas Verd. Stara je bila 50 let. Bila je dobra soproga in skrbna mati in smo jo vsi ljubili in nam ne bo pozabljen. Zapustila nas je prerano ali ostala nam bo v spominu. Obiskovali bomo njen grob, zasadili cvetlice in jih bomo zalivali z solzami, dokler se ne snideemo, kjer ni ne solz in ne trpljenja.

V dolžnost si štujemo, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali tako krasne vence in cvetlice ranjki v zadnji pozdrav. Zahvalimo se sledečim:

Mrs. Johanna Svete, Employees of Lucas Machine Tool Co., Mrs. Rose Mesec in družini iz Waukegan, Ill., družina Matt Laurich, družina Anton Palčić, Frank Miller iz California, Mr. in Mrs. Erzen in družini, SNFJ Ball Club, Richman Bros. Co., Girls of Pant Shop No. 1, družina Mrs. Mary Knapp, Mr. in Mrs. John Melle, Mr. in Mrs. William Melle, Susel družina, Mr. in Mrs. John Vintar, družina Joe Laurich, prijatelj Joe Klemenčic, American Can Co., Mr. in Mrs. F. Paulin in sinovi, družina Anton Laurich, Balinearski klub iz 71 St., društvo sv. Anc št. 4 SDZ, Podružnica št. 25, Slovenske ženske Zveze, Mr. in Mrs. Charles Sua, Mrs. Hazel Grubb, Mr. Leonard Speth.

Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za pokojno, in sicer: Mr. in Mrs. F. Paulin, Mr. in Mrs. Frank Stergar, Indianapolis, Ind., Mrs. Frank Stergar, Indianapolis, Mr. in Mrs. M. B. Yelita, Messrs. William, Joseph in Emil Melle, družina Anton Laurich, Mr. in Mrs. V. Šebenik, Mrs. John Videnšek, John Paulin in družini, Mrs. Frances Zulich, Mr. in Mrs. Briel, Mrs. Mary Knapp, Mr. in Mrs. Joseph Knaus Jr., Mr. in Mrs. A. Zeleznik, Mr. in Mrs. John Retar in družini, Mrs. Oblak in družini, Mr. in Mrs. Frank Modic, Mr. in Mrs. R. Sajevce, Mr. Leo Perušek, Mr. in Mrs. J. Mramor iz Norwood Rd., Mrs. Mary Perušek, Miss Gertrude Balish, Mr. in Mrs. Joe Baznik, Mr. in Mrs. Joseph Zakrajšek iz Bonna Ave., Mr. in Mrs. W. A. Lucia, družina Leban, Mrs. Angela Dežman, Mr. in Mrs. A. Wahcic, Jr., Mrs. Mary Tomsic, Mr. Kisevec, Mr. in Mrs. Stanley Pockar, Mrs. Jennie Strumbly, Mr. in Mrs. A. Pekol, Mr. in Mrs. Bergles in družini, Mrs. Brezar, Mr. in Mrs. J. Vintar iz Collinwooda.

Hvala vsem, ki so dali proste avtomobile za prevoz za pogreb in ki so se udeležili pogreba. Hvala velja sledečim: Joe Stregecar, Mary Šebenik, Mrs. J. Svete, Matt Beljan, J. J. Vidmar, Mrs. J. Videnšek, Frank Paulin, John Oblak, društvo sv. Anc št. 4, SDZ in podružnica št. 25 SDZ.

Hvala vsem, ki so prili pokojno krepiti in ki so spremljali na njeni zadnji zemeljski poti. Hvala vsem, ki so nam bili v pomoč ob teh bridkih časih. Hvala vsem, ki so jo obiskali v času bolezni. Posebna hvala Mrs. Jennie Laurich, st. in hčerki za vso pomoč v bolezni. Hvala pogrebniku Jos. Zele in Sinovi za vso postrežbo in za tako lepo urejen pogreb. Še enkrat hvala vsem skupaj, če bi ime kakega slučajno bilo izpuščeno, se enako zahvaljujemo.

Hvala Rev. Jagru za opravljene cerkvene obrede in posebno hvala sestri ki je prišla sama na pogreb iz Indianapolis. Še enkrat vsem skupaj iskrena hvala in če bi bilo ime kakega izpuščeno, se ravno tako zahvaljujemo.

Ti, preljubljena soproga in mati, pa počivaj v miru in lahku naj Ti bo ameriška zemlja. Pozabljena ne boš nikoli. Zalovali bomo za Teboj, obiskovali tvoj grob.

Zaljubljeni ostali:

FRANK LAURICH, soprog;
FRANK in STANLEY, sinova;
VERA, poročena Šebenik, hčerka;
mati in dve sestri v stari domovini;
trije bratje in tri sestre v Ameriki.

Cleveland, Ohio, 17. oktobra, 1936.

Newburške novice

V nedeljo pri prvi maši se prične naša 40urna pobožnost. Naj bi se vsi farani tega globoko zavedali in naj bi ne bilo ne enega, ki v teh dneh 18, 19, in 20. oktobra ne bi prišel večkrat sem v cerkev počastiti svojega Zveličarja v Presvetem Zakramentu in prositi tistih darov, katerih najbolj potrebuje, zlasti stanovitnosti in veri do zadnjega zdihljaja na zemlji. — Svet se čudno suče. Vse skupaj se vidi, kot bi se ljudje, narodi igrali z dinamitom. Če nam Bog ne pokaže pravega izhoda iz teh zamotanih razmer, potem lahko pride prerokovani čas, ko se bo slišalo o vojskah in o vojnih vesteh. Berite 24. poglavje evangelija po sv. Mateju in boste videli, če se ne obnačajo, kot je Jezus napovedal. 40urno čiščenje presv. Rešnjega Telesa je namenjeno nam v tolažbo in pogum. Ne zamenjajte tega časa. Spovedovanje se vrši v soboto, nedeljo in ponedeljek. Prilika za sv. obhajilo bo od 5 naprej vsake pol ure, v ponedeljek in torek. Maše pa bodo ob 6. in 9. uri; torej nekoliko spremenjen čas. Večerni govorji bodo v dveh jezikih. Ob pol 8. uri govori v nedeljo Fr. Shuster, slovensko pa Fr. Bombach. V ponedeljek angleško Fr. Walsh, slovensko pa Fr. Slaje (tudi malo spremenjeno od zadnjice). V torek bo samo slovenska pridiga in sicer bo govoril Father Penikvar. Zaključek v torek bo slovesen s procesijo in zahvalno pesmijo.

50 let je pol stoletja. Pred pol stoletjem — ne v nedeljo bo pol stoletja, odkar se je na Dolenskem v fari Škocjan, vas Grmulje, in v hiši David — paragon, v hiši Keglavičevih rodil. Njegovemu so dali ime Janez. Nič izrednega ni bilo pri tem, saj se je na Dolenskem že vedelo, da Janez, ki se je pri Keglavičevih rodil, je prišel v Ameriko in, ko se je te naveličal, je šel nazaj in tam ga je zasopala svetovna vojska in Janez je moral v vojsko. V vojski je bil več let in je končno tudi padel hudo ranjen, da je par dni ležal nekje na njivi, predno so ga dobili že skoro mrtvega in ga prenesli v bolnico. — Trden, "tuff" je bil ko mačka, zato se je, četudi prestreljen, vendar še skopal koncem in potem preživel več let v ruskem ujetništvu. Končno se mu je posrečilo pobegniti iz ruskih nebes in prišel je domov, ko ga ni nikdo več pričakoval in so vsi mislili, da je nekje pod rusko rušo zakopan in čaka tam sodnjega dne. Kmalu nato je ta Janez pobral svoja šila in kopita, paragon, saj je le žnidar, pobral šivke in naprstnike, po domače fingrate, se vkrcal na ladjo in prišel nazaj v Ameriko. Tukaj je delal v premogovnikih, v tovarni in po parkih. Končno pa je prišlo do tega, da je fara sv. Lovrenca iskala dobrega janitorja, ki bi skrbel za popravila raznih hiš, streh, kljuk in ključavnic in sploh vsega, kar je pri takem podjetju potreba, posebno pri šoli in okoli šole, kamor pohaja pet sto otrok, ki več polomijo kot bi deset konj razbrcalo. No, gledali smo za takega moža in glej, dobili smo ga. Nekega dne je prišel nekdo — ne spominjam se več, ravno kdo — in je rekel: "Jaz vem za pravega moža, ki bi bil kakor nalašč za tako delo. On ti zna popraviti vse, od žepne ure pa do boilerja, ki ga rabite za gretje." To se je lepo slišalo, četudi smo takrat mislili, da je malo pretirano. Janez Keglavič — zdaj samo "John" — je prišel, to je bilo kakih osem, devet let nazaj. Od takrat na-

prej so bili naši križi res precej zmanjšani, ker John zna še več, kot nam je pa bilo povedano. On ti popravi, in dobro popravi, vse od enega konca do drugega, pa naj bo to ura ali pa avtomobil. Dela navadno 14 ur na dan in vsak dan, sedem dni v tednu. Najbolje pa je to, da mu ni treba dela kazati, ker ga sam vidi. On ima v oskrbi vse naše imetje in podjetje in okolico. On drži vse v redu in skrbi za vse, od ključavnice pa do vrta. In ko pride zima, mora greti in kuriti in kuriti in hišo sester ter metati premog v požirajočo peč, do sto ton eno zimo in zopet voziti cinder in pepel ven in to poleg vsega drugega dela, da se včasih ne v kam obrniti, ko ga od vseh krajev kličejo: "John, popravi vrata, John, popravi šolski radio, John, popravi šolske stole, John, popravi mizo, John, popravi streho, John, popravi kolo pri avtu, John, popravi to in John, popravi ono, popravi, popravi!" In John hiti sem in tja in popravlja in dela in se vrti, da včasih izgubi potrpežljivost in zarentači, včasih bolj potihem, včasih pa bolj naglas, da otroci beže in so nekaj časa malo bolj previdni, pa samo malo časa. Kmalu se prične vse nanovo in John zopet popravlja in dela in prinaša in odnaša, kot kak stroj, ki se suče dan za dnem svojo pot naprej. In no, John je sedaj že 50 let na tem svetu in zato ni več kot prav, da mu čestitamo in se mu zahvalimo za njegovo vestno delo pri farnem podjetju in mu želimo še 50 let. Če bi pa oporekal, da je 50 let preveč, mu lahko zagotovimo, da je prvih petdeset let najhujše. Potem se pa človek hudega privadi. Na zdravje, John! Na mnoga leta!

John in Stanko Pšeničnik, ki sta privandrala pred nekaj tedni nazaj v Ameriko, odkoder sta šla meseca julija v Celje, Jugoslavijo, sta se že zopet privadila Novega mesta. Stanko je mislil ostati tam pri stricu, kateri ima veliko trgovino, pa mu je bilo tako dolg čas po sv. Lovrencu in se mu je tožilo po rojstnem kraju tako hudo, da ni bilo misliti na kako daljšo odsotnost. Mahnila sta jo nazaj čez morje in Stanko je zopet v naši deželi, dočim John gleda, da dobi kakšno službo.

Ančka Petelin, ki je pred par dnevi odpotovala v Denver, v Colorado, k svojemu bratu Albini, pravi, da se tam dobro počuti in bo najbrže ostala tam za nedoločen čas. Poleg tega ima tam tudi nekaj drugih sorodnikov, katere bo obiskala.

Tisti gospod, ki je zadnje nedeljo govoril v naši cerkvi tako odločno in razločno, je pater Bernard O. F. M. iz Lemonta. Ta gospod piše veliko v Ave Marijo, je njen urednik in je zelo učen. Prav veseli smo bili njegovega obiska, zlasti še člani in članice tretjega reda sv. Franciške. Vršila se je vizitacija popoldne, pri kateri je pater Bernard govoril navdušeno in polagal na srce navzočim potrebo pristnega krščanskega življenja. Patru Bernardu smo hvaležni za njegov obisk, kakor tudi za njegove krepke in odločne besede. Upamo, da ne bo pretekle zopet četvero ali pet let, predno ga zopet vidimo v naši sredi.

Iz Louisville, Kentucky, se je oglašil naš pogrebni Mr. Louis Ferfolia, kjer se nahaja na neki konvenciji pogrebnikov. Na tem pa ni dosti, kaj bodo ukrenili glede tega, kako bodo pokopavali. Več nam je na tem, če so kaj ukrenili za bolj poredke pogrebe.

John Hudak ima precej hudo ime. Vendar se ga Josephine Urbančič nič ni bala, ko jo je

vprašal, če bi hotela biti njegova življenjska spremljevalka. Josephine je bila večletna cerkvena pevka, zato so se zbrali pevci pri njeni poročni maši in navdušeno prepevali latinsko in slovensko. Tudi zvečer so jo počastili z raznimi pesmimi in s svojo prisotnostjo na poročni veselici. In s tem so Urbančičeva mati dali zadnjo hčerko od hiše. Tri so šle že poprej, ko so prihajali razni fest fantje ponje. Ostanjejo pa še trije sinovi pri hiši, ki bodo v svojem času tudi zleteli drug za drugim, kakor mladiči iz gnezda. Bog živi novoporočenca!

Tam doli v Randall, O., živi Joseph Turk. Rojen je bil sicer nekje na St. Clairju, toda se prav mlad je prišel v Randall, saj se ga spominjam, ko je prvič prišel z bratom Johnom k raku in se plaho oziral izza njegovega hrbita name, kot bi bil v veliki nevarnosti za življenje. Joe je kmalu postal bolj korajžen in celo govoriti si je upal in končno postal še preveč korajžen med naukom, tako da je moral tu pa tam klečati, da se je tako umiril.

Leta so hitro tekla. Kako hitro gredo! Zdi se človeku, da ima en teden otroke pred seboj, drugi teden pa vidi že odrasle fante in dekleta. Vsaj tako se mi je zdelo, ko je prišel nekega dne pred kratkim Joe Turk in pripeljal s seboj svojo zaročenko, Mary Sukovič, ter naznanil, da se želita poročiti. Ti presneti Joe, ti! Tudi Marice se dobro spominjam pri nauku, ker je bila vedno nekaka voditeljica drugih otrok. Bila je nekoliko večja in zato menda so jo imeli za nekako prednico. Prav veseli nas, da moremo reči, da sta ostala oba pametna, četudi mlada in živahna. Nauka, ki sta se ga učila, nista pozabila, vedno pa sta se zavedala, da sta katoličana in kot taka tudi živela. Kako človeka to boli, ko vidi pri nekaterih, da tako hitro pozabijo na krščanski nauk, živijo kot pogani, brez zakramentov, brez nedeljske maše, in se poročajo kot brezverci po kortih, po protestantovskih cerkvah, dasi jim je bilo povedano, da za katoličana taka poroka ni poroka ter da živijo v grehu. Katoličan prejme, ko se poroči, zakrament. Tega mu pa kakort ali krivoverska cerkev ne more podeliti.

Joe Turk in Mary Sukovič sta ostala pametna in sta se zavedala, da prej ali slej človek potrebuje tolažbo prave sv. vere in ko sta se namenila, da se poročita, sta se poročila kot se katoličanu spodobi. Oba imata še žive starše, kateri so se brez dvoma veselili srečnega dne svojih otrok. Joe Turk je bil že parkrat tudi v cerkvenem odboru, dasi je še mlad. Delal pa je vselej vestno in marljivo, četudi je večkrat imel le malo časa na razpolago. Joe je namreč inspektor proge na železnici in ga pokličejo lahko vsako uro v službo.

Na dan poroke se je vršila slovesna sv. maša, pri kateri so bili navzoči sorodniki obeh in Joe in Mary sta stopila pred oltar in se vpričo Boga in ljudi zavezala biti drug drugemu v tolažbo in oporo. Skenila sta potrpežljivo zamiževati nad napakami drug drugega in tako obdržati mir in edinost do zadnjega dne na zemlji. Bog naj ju spremlja vseskozi, da bosta hodila po potu sreče in zadovoljnosti do konca.

Na dan poroke se je vršila slovesna sv. maša, pri kateri so bili navzoči sorodniki obeh in Joe in Mary sta stopila pred oltar in se vpričo Boga in ljudi zavezala biti drug drugemu v tolažbo in oporo. Skenila sta potrpežljivo zamiževati nad napakami drug drugega in tako obdržati mir in edinost do zadnjega dne na zemlji. Bog naj ju spremlja vseskozi, da bosta hodila po potu sreče in zadovoljnosti do konca.

Frank Klemenčič
1051 Addison Rd.
SLOVENSKI BARVAR
IZVRSTNO DELO, ZMERNE CENE
HENDERSON 7757

JOHN BUSER

Mr. John Buser je kandidat za ponovno izvolitev za okrajnega klerka. Izkazal se je nadvse vestnega v uradu, zato zasluži ponovno izvolitev.

SEDAJ JE ČAS!

Sedaj lahko instalirate novo plumbingo parne ali na gorko vodo furneze na 36 mesečna odplačila potom vladne FHA.

Mi tudi popravljamo, odpremo odvodne cevi in denemo bakrene vodne cevi, kopljemo samo če je potreba.

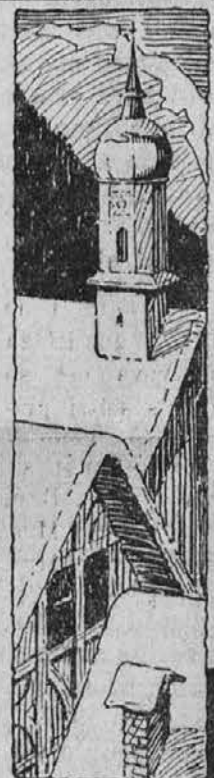
A. J. Budnick & Co.
PLUMBING & HEATING

6707 St. Clair Ave.

Tel. HENDERSON 3289

976 E. 250th St.

Res. KENmore 0238-M

BOŽIČNI
IZLETI
v Jugoslavijo

PARNIKI IZ NEW YORKA:

EUROPA 5. decembra
NEW YORK . . . 10. decembra
HAMBURG . . . 15. decembra
BREMEN 16. decembra

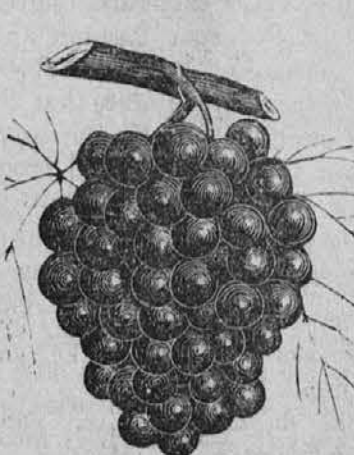
Brzi vlak ob BREMEN in EUROPA v Bremerhaven zajame udobno potovanje do Ljubljane. Izborne železniške zvezde od Cherbourg ali Hamburga.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

1430 EUCLID AVENUE CLEVELAND, O.

HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Mošt!

Sodi!

Če želite imeti dobro kapljico, se zglasite pri nas. Imamo izvrsten mošt ter sveže sode od žganja po \$2.00.

Se toplo priporočamo vsem starim in novim odjemalcem.

John Možina
1081 Addison Rd.

Prevzetje
gasolinske postaje

Cenjenim rojakom naznanjava, da sva prevzela gasolinsko postajo od Mr. Felix Surtza,

na 920 E. 185th St., vogal Neff Rd.

Imamo Texaco in Indian gasolin. Pri nas vam kompletno namažemo avtomobil. Se priporočamo rojakom za obilen obisk. Točna in hitra postrežba.

CHARLES WICK IN SIN

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE

Night Club

9% pivo, vino, žganje in dober pripravek. Se priporočamo za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

Norwood Sweet Shoppe

Mrs. Frances Krašovic

6204 St. Clair Ave.

(zraven Norwood gledališča)

NAJFINEŠI CANDY, SLADOLED

POLITICAL ADVERTISEMENT

PRIDRŽITE DOBREGA

SODNIKA

IZVOLITE PONOVRNO

sodnika Harrison W.

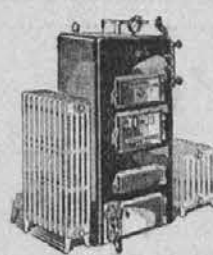
EWING

Common Pleas sodnika
termin 9. februarja 1937

Naša Common Pleas sodnika prihrani ljudstvu več sto tisoč dolarjev letno vsled velike vestnosti in ekonomije v izvrševanju. V tem prednjači med najboljšimi sodniki v Zedinjenih državah.

Sodnik Ewing je storil svoj delež s tem, da je držal te visoke standarde vestnosti in ekonomije kot okrajni sodnik zadnjih 11 let.

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jeseni!

SEDAJ JE PRAVI ČAS!

Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces. Odplačujete po \$10.00 na mesečne obroke. Popravljamo in čistimo vseh vrst furneze in boilerje. Vprašajte za slovenskega zastopnika Stefan Wolosh.

WOLFF HEATING CO.

HEATING ENGINEERS

9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

NAZNANILO IN ZAHVALA

V silni tugi naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da nas je nenadno zapustil ljubljani soprog in skrbni oče svojim otrokom

Anton Novak

ki je izdihnil svojo blago dušo dne 26. septembra 1936 v najlepših moških letih, star šele 40 let. K večnemu počitku smo ga položili dne 29. septembra na Kalvarijo pokopališče.

Dolžnost nas veže, da se tem potom iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam bili v teh bridkih dnevih v pomoč in tolažbo. Iskrena zahvala naj velja sledečim, ki so položili krasne vence na krsto našega ljubljene pokojnika: za skupni venec mojim bratom, sestram ter njih družinam in sicer: Mr. in Mrs. Joe Vidmar in družina, Mr. in Mrs. William Vidmar, Mr. in Mrs. Rudy Vidmar, Mr. in Mrs. John Ausc in družina, Mr. in Mrs. Charles Flajnn in družina, Mrs. Mary Gerbeck in družina, Miss Nettie Vidmar; dalje Mr. in Mrs. Ingersoll, družina Frank Arko, Frances Kobe in družina, Mr. in Mrs. Toni Kozorog in družina, Mr. in Mrs. Ollie Trunk, Louis Sadler, Stanley, Harry Ems, Frank Polo, Mr. in Mrs. Geo. Alboj in družina, družina Simms, Ambassador orkester, Dominik Lušin in družina, Jimmy Boltershot, Cimperman Coal Co., Jack Bisett, Pleasant Hollow, družina Garvas, Mr. Henry Kranz, Elsie Laurich in Frances Janesic, Louis Barakan, Mr. in Mrs. L. Koepeke in družina, družina Joe Glavan, Sunrise Brewery, Karl Tieber, Rudy Bukovec in družina, Members of the Metropole, Leisy Brewing Co.

Iskreno se zahvaljujemo darovalcem za sv. maše, ki se bodo brale za dušo ranjkega in sicer: Mr. in Mrs. Penosa, Mr. Frank Fink, Mrs. Josephine Vojsak, Mr. in Mrs. Jerry Mohar, Joseph Pulz, Mrs. Theresa Baur, Mr. Joseph Matjasic, Mrs. Anton Leustig, Mrs. Jennie Strumbel, Mr. Frank Cimperman, Mr. Manz.

Dalje prav lepa hvala sledečim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu: Mr. Rudy Vidmar, Mr. Bill Vidmar, Mr. Joe Vidmar, Mr. Jerry Mohar, Mrs. Geo. Alboj, Mr. Louis Starman, Mr. Eddie Simms, Mr. Anthony Arko, Mrs. Chas. Ropes, W. Macer, Mr. Joseph Dadek, Mr. Frank Glavan, Mr. R. B. Ingersoll, Mr. Harry Imm, Mr. John Sklamba.

Če je pomotoma kako ime izpuščeno, prosimo oprostjenja in se tudi tem prav iz srca zahvaljujemo.

Lepa hvala Rev. M. Sodji za ginljive cerkvene obrede ter pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek za simpatično in lepo vodstvo pogreba.

Iskrena hvala vsem, ki so prišli ranjkega kropit, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Dragi in nepozabni soprog, dobri in skrbni oče! Odsel si tako nenadoma od nas, ko Tvoj nesrečne smrti ni nihče pričakoval. Zapustil si nas same na tem svetu in naše grenke solze Te ne morejo več priklicati nazaj, ker Tvoj glas je zamrl za vedno. Spomin na Tebe, dragi, bomo ohranili v naših srcih in prosili Boga, da se nekoč združimo nad zvezdami. Počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemljica.

Zalujoči ostali:

Robert Novak, soproga;

Evelyn, hči;

Robert, sin.

Cleveland, Ohio, 7. oktobra 1936.

The Younger Set at St. Christine's

Rev. A. L. B. Returns
Ho-hum!! I believe it was old Harry Lauder who used to sing years ago that "It's nice to get up in the morning, but it's nicer to stay in bed." Here we are again at the old typewriter in the old surroundings, thinking of Harry's words slightly changed into a slightly limping parody of "Oh, it's nice to be at home at the job, but it's sometimes nicer to be away." Well, since there is danger that more may start thinking along these lines we'll just say hello to all friends and acquaintances who may be interested.

All kind of things will happen even in a short time. One of these was last Sunday's social affair of our Ladies of St. Christine's Guild. Members are just simply jubilant over unexpected results. They wish to thank publicly the large number of guests who helped making it the Guild's outstanding social event of the year. Mrs. C. Repasky, chairman of the committee in charge, takes this opportunity to thank all ladies who assisted on the committee, devoting their time and energies thus assuring the phenomenal success. These ladies are Mrs. Ted Rossman, Mrs. Chas. Fox, Mrs. A. Jencen, Mrs. L. Sternberg, Mrs. R. Koran, Mrs. E. Soleske, Mrs. D. Simens, Mrs. V. Savage, Mrs. Anne Macy, Mrs. C. Krall, Mrs. M. Nose, Mrs. H. Leshinske, Mrs. A. Rammel. She, furthermore, wishes to express her appreciation to following gentlemen for their kind help: Messrs. Ted Rossman, Ed Rammel,

Andrew Repasky and Frank Petek. Gee whiz, I say, there should be more affairs like that, where kindred souls can get together and get better acquainted. Our sincere congratulations to the ladies!!!

Oh yes! Don't forget our Mixed Choir's grand concert this coming Sunday. That's tomorrow, October 18, starting at 8 p.m. It's the choir's first appearance on our concert stage in quite some time. The proceeds are intended for a fund which should make it possible to get a new organ eventually if not sooner. Something very sadly needed in our chapel. That's one good reason for all of us to respond generously to the cordial invitation of the choir's members and their tireless leader, Mrs. Mary Gerl. But, the concert itself will be worth anyone's while; there will also be music for the usual dancing; and indications are that everybody you know will be there. Don't miss it and be sorry later!!

And now just a note to possible contributors of items for this column. Anyone wishing to have notices, personals, or any items appear **under this particular heading** of, officially approved news, emanating from parish circles, is asked to send said items to the parish office by 9 a.m. on Thursdays, where they will be then picked up by publisher's and editor's representative. Please!

CHI KAPPA SIGMA DANCE
The Chi Kappa Sigma dance is well under way. All the members are busy making pre-

parations. The date—Sunday, October 25; place—St. Christine's Ballroom; orchestra—Yankovic; Price—30c.

Inasmuch as this is the season for passing out pins, ballyhooing this candidate and that one, the Chi Sigma Kappa has decided to pass out pins also, but they will not be advertising and candidate. They promise to be novel and original, and a whole evening of enjoyment is in store for you, trying to do what the pins read. But enough said for the pins now, you will have to come to the dance to see the rest of the fun.

ST. VITUS HOLY NAME SOCIETY

Basketball

Team organizers will meet Tuesday, Oct. 20 at 7 p.m. in the parish house basement. This meeting will be held in order to discuss rules governing both eligibility and the game itself. All members who have not contacted any of the organizers mentioned last week may come to this meeting and give their names.

Hallowe'en Dance

Although it is still quite early to think of hobgoblins and elfs the Orels have set the date for the Hallowe'en dance they are sponsoring. This affair will be on Oct. 30. Tickets are available from any Orel member. The price of admission is 20c for persons in costume and 25c otherwise.

"Naša kri"

The play "Naša kri" will be presented tomorrow at 2:15 in the afternoon and at 7:45 in the evening. Members of the cast are of the St. Vitus Dramatic Club. This play is under the direction of Father Jager. "Naša kri" consists of four acts. The plot is concerned with the invasion of Austria and Slovenia by Napoleon's hordes in the year 1813. The love interest is supplied by Ann Luzar. The tyranny of the French is exposed as well as the dogged resistance of the Slovenes to the despotism of French.

It is well worth seeing by the American Slovenes because it emphasizes clearly and distinctly that intense nationalistic and racial pride which has kept the Slovenes the purest racial stock in the world. The author of the play is the Rev. Finžgar. Tickets for this play may be bought at the door. The prices are 40c and 50c.

Banquet

As was stated last week the banquet in honor of the elevation of Father Ponikvar to the title of Monsignor will be held. Tickets are now on sale. The admission price is \$1.50. Tickets are being sold by the councilmen of the church. Due to the fact that the advance sale will be very great, there will not be any sale of tickets at the door. The program of the day is as follows 3 p.m.—Investiture services at St. John's Cathedral. By invitation only. At 6:30 a procession from the parish house to the church in which all church organizations will participate. This will be followed by solemn services in the church. The banquet will begin after the services at 7:30.

Note

Holy Name Board meeting at 8 p.m. Tuesday. Every Board member as well as the Fall Festival committee is expected to be present.

III

Vic Cimperman is at present in Glenville Hospital convalescing from an appendicitis operation. Visitors are welcome.

Our Candidate on Radio

Following is a radio address delivered by Mr. John L. Mihelich, candidate for Congressman of the 20th District:

Ladies and Gentlemen:

At the outset of my brief address, I would like to take you back for a moment, to the year 1932 and prior thereto. At that time, unemployment was widespread and the people were in complete despair, looking hopelessly into the future. The business men and the manufacturers were on the verge of bankruptcy, not knowing how much longer they would be able to exist. The little homes purchased with meagre savings, were being taken away from the people and forcing them to the mercy of charitable institutions. The clouds of despair had gradually obliterated the last ray of hope. And then came the campaign of 1932. The Democratic Party presented to the people of this country a candidate who had a great record for public service behind him. It presented for consideration to the people, the name of FRANKLIN DELANO ROOSEVELT. And it seems that from the very moment of the nomination of our president, the back of the depression had been broken and from then on, the hope of the people grew brighter. Today, as we analyze the economic condition, and if we are fair to ourselves, we must admit that the confidence which we reposed in President Roosevelt was well placed. For three long years he has battled the special privilege, the bankers and the economic royalists in order to give the "forgotten man" a chance. We are now, because of progressive legislation passed by the Congress, under the leadership of President Roosevelt, on the road to permanent and general prosperity. And it is my belief and hope that the people will appreciate the great efforts made in their behalf and return the president back to the position of leadership for four more years.

Now, my friends, up until four months ago I did not have the slightest intention of becoming a candidate for any legislative office. However, when the present Congressman, Martin L. Sweeney, openly attacked the president on the floor of Congress and clearly indicated that he was about to betray again one of his friends, I realized that the Democratic Party and friends of President Roosevelt could not permit his candidacy to go unchallenged. At the Democratic National Convention, to which I was elected as a delegate for President Roosevelt, I proclaimed my candidacy unless someone else was found who would have greater political strength than myself and who would be willing to oppose the Congressman. Even after having become a candidate, I indicated my willingness to step out, provided that the Congressman would support President Roosevelt.

What happened since the attack on President Roosevelt from the floor of Congress is a matter of history. Congressman Sweeney has seen fit to cast his lot with the great special interests, the Liberty League, the Rockefeller, the Morgans, the Duponts and other demagogues to bring about the defeat of the president. He is attempting to do the same thing that he did some years ago here in the City of Cleveland when he sold out the City of Cleveland and his Democratic friends to Harry L. Davis for the purchase price of 700 jobs. Now, of course, the Congressman has become more important and wields greater influence and wants to deal in greater stakes and therefore would like to sell out the people of America and his friends to the same special privilege, bankers and special interests which brought the country to the verge of complete social collapse in 1932. Mr. Congressman, remember that you can fool some people all the time and that you can fool all of the people some time but that you can't fool all the people all the time. And when you tell us that you are for Lemke for President and that several million votes for Lemke would be a warning to the manipulators of both parties, you do not mean that at all. What you mean to say is that several million votes cast for Congressman Lemke may mean the election of Governor Landon and that his election will complete the sellout of President Roosevelt, to the economic parasites. It is plain as daylight, that the would-be dictator, Rev. Charles E. Coughlin, who by the way happens to be the political boss of our Congressman and from whom he takes his instructions, has a direct connection with the Republican headquarters.

At a recent meeting the Congressman made the following statement, "And they allowed the organization to put in Mr. Mihelich, whoever he is, against Martin Sweeney." He says, **whoever he is.** This term seems to indicate that he does not know me and for his benefit and for the benefit of the people let me submit some information about myself and my activities in this city. Mihelich is an unusual name but I have spared no time or effort to make it an honorable name. Do you remember, Congressman, that this same Mihelich, after the death of Congressman Mooney came to your court in Central Police Station and urged you to become a candidate for Congress? Mr. Congressman, do you remember what good friends we were and the consistent support which I gave you until you began to exercise your perfidy? Congressman, don't you know that I served the people of the City of Cleveland in the City Council for a period of six years and that during that term I was never accused of betraying the confidence of the people? To refresh your memory, let me call to your attention that in 1918 I, with millions of other American boys performed my duty as an American citizen on the battlefields of France while you were lulling in comfort back here at home. For your information, permit me to tell you that I am a lawyer by profession and that I am in politics only because I feel that I may be of some public service. I would also like to tell you that I am now a candidate against you, only because of your disloyalty to the president and to the people of the 20th District whom you have misled so often. If my god friend still does not remember me, maybe the future events may sharpen his memory. So much for that.

From time to time I shall give you my platform and explain to you my position relative to questions of public interest. Let me say that I am an ardent believer in the principle of the Social Security Act and hope to support with all my might the right of labor for collective bargaining. I also believe that should it be found, that the Constitution of the United States, such as it is today, hinders the development and progress of the country, that the same should be lawfully amended. I further propose to introduce and support

St. Mary's Spectator and Commentator

"TOMBOY"

On Sunday, November 8th, 1936, St. Mary's Dramatic Guild of Collinwood will inaugurate its current season with "Tomboy," a comedy in three acts.

This production will be in tribute to the late Rev. Victor J. Virant, former director and spiritual adviser of the organization. The play is especially dedicated to the late Father Virant in memory of his perseverance, zeal, and wholehearted co-operation in organizing the group to the point it has now attained.

The duties of director and spiritual adviser have been taken over by Rev. Ludwig A. Kuznik, who has had former experience in managing the presentation of Slovenian plays. Paul Micale will assist Father Kuznik throughout the season.

The play centers around a "tomboy" who finds herself hardpressed to be normal in a "woman's world." Not blessed with a son, Mr. Abbott intends to make the youngest of three daughters, Jackie, as much a boy as possible. With Mrs. Abbott, on the other hand, especially intent on successfully marrying off her other two daughters, situations and complications arise to produce a play crammed full with good wholesome fun that old, young and middle-aged will enjoy. Everybody is graciously invited for an evening of fun and laughter.

The cast includes Paul Micale, Mary Prince, Mary Lekson, Sophie Chapic, Mary Umetic, Anthony Zorko, Jerry Dragonette, Frank Ferlin, Mildred Orenik, Mary Habjan, Bill Habjan, and Olga Toni.

"Snoopy"

Ladies and Gentlemen, the Spectator and Commentator wishes to present a new feature written by "Snoopy" and here's hoping you will enjoy his antics and mark my word they shan't be rustic either because they're not.

Notice

The Holy Namers, both Seniors and Juniors, are going to hold a combined social Nov. 22, music by Johnnie Pecan and laddies. Admission as usual will be that trifling pocket change—two bits. So kindly set this date apart and the gang and I will be seeing you.

Altar Society Banner

The St. Mary's Altar Society made a big splash with the blessing of its new flag which marks its 20th anniversary. Collinwood's big four were present associating quite freely. Speeches were after-desserts to help wash down that excellent food. Msgr. V. Hribar graced the affair with a fine speech, which was followed by Fathers Celesnik and Kuznik—both were remarkable indeed. Many other speeches were made by people well known in Collinwood's social circles.

any legislation, enactment of which will inure to the benefit of the people.

In conclusion, let me say to you, in all seriousness, that if you approve the policies of the president, that if you intend to vote for the president, then you must vote for a Congressman who pledges his support to the president. In the 20th District I happen to be the only one who has so pledged himself. Therefore, remember JOHN L. MIHELICH, whose name you shall find in the Independent column on the extreme right of the ballot.

"Through the Keyhole with Snoopy."

Freddie is retiring from active writing for a little time, so I, Snoopy, will sub and hope you'll enjoy my "snoops." So here I let loose.

What's the name of the club that "Wallpaper King Kocin" and "Bottle Kushlan" have formed? More information will be had later.

What trio tried so gallantly to imitate the "Spirit of '76" at a meeting? It sure did not look so hot for it would have Columbus turning in that rustic grave of his. The poor soul did work so hard to find America which never was lost. I wonder why "Bottle Kushlan" is melancholy lately?—What's the matter, Bottle, won't she talk to you?

What's "Beetle Tercek" doing lately? Is he still throwing those free lectures around?

All things come out in the wash so I may as well spill it. There has been much talk concerning the attendance of members of the Holy Name Society at their meetings. Without the full or at least a better showing the club will not meet with the success the active members are trying for. And don't forget our Holy Communion Sunday is October 18. And please have a better showing.

So short, my little laddies and lassies, don't miss my second article. And just a little preview of things to come: The Six Horsewomen; The Countess. And many other things. So don't miss it!

By "Snoopy."

All Around Town

SWEETEST DAY DANCE

The golden sunny days of summer are rapidly slipping away. Rather reluctantly we think of the passing of such a beautiful season. However, with so many pleasant affairs scheduled by clubs and lodges we Slovenes should have no difficulty keeping bright and cheerful.

The Hippler Guards, drill team of Woodmen Circle No. 110, are starting the season with a dance on the Sweetest Day of the year—Saturday, October 17, 1936, at the Slovene Workmen's Home on Waterloo Road. The Guards are particularly anxious to make this dance a big success as the proceeds from this affair will be used for the purchase of new uniforms.

The dance is being held in the newly decorated upper hall of the Home. The redecorating has changed the atmosphere of the hall entirely. We know you will appreciate the beauty of it.

Jack Nagel and his orchestra will provide the music. If you have a sweetheart—or if you are looking for one—come to the Hippler Guard Dance, Saturday, October 17.

SKULLY CONSERVATORY OF MUSIC

GUITAR . . . BANJO . . . ACCORDION

869 Rudyard Rd.

Kenmore 2019-W

Dropping the "non-political" role he had played in the campaign during its early stages, President Roosevelt opened his big drive in Syracuse, N. Y., with a ringing denunciation of what he called a "false issue"—charges that he was receiving the political aid of Communists. The president, pictured above as he delivered his address, also charged that Republican leadership would "never comprehend the need for a program of social justice and of regard for the well-being of the masses of our people."

